

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Lahti University of Applied Sciences

EI MERTA EDEMMÄS KALAAAN – ON SITÄ KULTTUURIA TARJOLLA LÄHELLÄKIN

Case: Taaborinvuoren toimintaviikot 2011

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Matkailun ala
Matkailun koulutusohjelma
Kokous- ja tapahtumamatkailu
Opinnäytetyö
Syksy 2011
Erika Artell

Lahden ammattikorkeakoulu
Matkailun koulutusohjelma

ARTELL, ERIKA:

Ei merta edemmäs kalaan – On sitä kulttuuria tarjolla lähelläkin
Case: Taaborinvuoren toimintaviikot
2011

Kokous- ja tapahtumamatkailun opinnäytetyö, 61 sivua, 2 liitesivua

Syksy 2011

TIIVISTELMÄ

Tutkimuksen tavoitteena on selvittää lähimatkailun ja kulttuuritapahtumien tyypillisimpiä piirteitä toimeksiantajani tapahtumaan tekemäni kyselyn, SWOT-analyysin ja työni teoriapohjan avulla. Toimeksiantajani on Nurmijärven kunnan kulttuuripalvelut, jotka halusivat minun tekemän palautekyselyn selvittääkseen kävijöiden mielipiteitä tapahtumasta.

Tapahtuma on nimeltään Taaborinvuoren toimintaviikot, jotka järjestetään vuosittain keväällä 4–8-vuotiaille lapsille Taaborinvuorella, Nurmijärven Palojoella. Tapahtuman tarkoitus on tuoda esiin Nurmijärven maaseudun historiaa lasten ehdoilla: itse tehden ja leikkien. Toimintaviikoilla lapset pääsevät luonnon helmaan käyttämään käsiään sekä ennen kaikkea liikkumaan perinnemaisemiin. Siinä samassa tulee tutuksi, miten on ”ennen vanhaan” tehty asioita, ja tietysti kansalliskirjailijamme Aleksis Kivi. Toimeksiantajani toiveesta kyselyn kohderyhmänä olivat tapahtuman aikuiset kävijät, kuten opettajat ja muut valvojat.

Tutkimusmenetelmänä käytin kvantitatiivista menetelmää: kyselyä. Keräsin aineiston tutkimukseeni tapahtumassa paikan päällä 17.–20.5. ja 24.–26.5.2011. Sain vastauksia yhteensä 107 kappaletta. Tapahtumasta sekä tapahtumapaikasta tein SWOT-analyysin perustuen kyselyn vastauksiin, omiin kokemuksiin ja työn teoriaan, joka käsittelee lähimatkailua ja kulttuuritapahtumia. Lähimatkailu on tällä hetkellä yksi merkittävimmistä matkailutrendeistä, ja työssäni tein siihen yleisen katsauksen, muun muassa kuinka tärkeä tekijä on saavutettavuus ja millaisessa tilassa on lähimatkailun suosio. Toimintaviikkojen innoittamana käsittelin myös kulttuuritapahtumia ja tarkastelen muun muassa kulttuuritapahtumissa kävijöiden motiiveja sekä näiden tapahtumien tavoitteita ja vaikutuksia.

Lähimatkailun ja kulttuuritapahtumien pääpiirteet tulivat tutkimuksessani selkeästi esille, ja ne vastaavat kirjoitettua teoriaa. Lähimatkailusta esimerkiksi käy ilmi, että ”puskaradio” on erittäin tärkeä tekijä ja saavutettavuus yleisesti kunnossa lähimatkailukohteissa. Kulttuuritapahtumat taas ovat ainutlaatuisia sekä perinteisiä tapahtumia, ja kulttuuritapahtumiin osallistuvat ovat tarkoin määriteltävissä.

Avainsanat: lähimatkailu, kulttuuritapahtuma, kysely, SWOT-analyysi

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Tourism

ARTELL, ERIKA:

Don't bother searching high and low for
culture – it can also be found nearby
Case: Taaborinvuoren toimintaviikot
2011

Bachelor's Thesis in Meetings and Events Tourism, 61 pages, 2 appendices

Autumn 2011

ABSTRACT

The objective of this research is to discover the most typical features of day trips and cultural events with the help of the questionnaire that I made for the client's event, SWOT-analysis and the theory of this research. My client is the cultural services department of Nurmijärven kunta which wanted me to do a feedback questionnaire to clarify the opinions of the visitors to the event.

The event is called Taaborinvuoren toimintaviikot (activity weeks) which is arranged annually in the spring for 4 to 8-year old children on Taaborinvuori, located in Palojoki, Nurmijärvi. The goal of the event is to bring out the history of Nurmijärvi's countryside for children through handicrafts and play. During the event the children are encouraged to explore nature, to use their hands and above all, to play in the traditional landscape. This allows the children to learn how people used to do things in the old days and to learn about our national author Aleksis Kivi in a pleasant way. At my client's request the target group of the questionnaire was the adult visitors to the event, for example teachers and other supervisors.

As a research method I used the quantitative one: a questionnaire. The material for the research was gathered during the event which took place May 17 – 20 and May 24 – 26, 2011. In total I received 107 responses. The SWOT-analysis for the event and its venue was done based on the answers of the questionnaire, my own knowledge and theory of this research which handles day trips and cultural events. Day trips are now one of the most significant trends in the tourism industry, and in this research I did a general review of it: for example how important of a factor accessibility is and in what state its popularity is right now. With toimintaviikot (activity weeks) as an inspiration I also dealt with cultural events and studied, for example, the motives of visitors to cultural events together with objectives and impacts of these events.

The most typical features of day trips and cultural events came up clearly in this research, and they correspond to the written theory. It became clear that in day trips for example the grapevine is a very important factor and that accessibility is in good shape in day trip destinations. Cultural events on the other hand are both unique and traditional, and the visitors to these events can be finely defined.

Key words: day trip, cultural event, questionnaire, SWOT-analysis

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
1.1	Aiheen esittely ja rajaus	1
1.2	Työn tavoite ja tutkimusongelma	2
2	LÄHIMATKAILU	3
2.1	Yleistä lähimatkailusta ja saavutettavuudesta	3
2.2	Lähimatkailun suosio	5
2.3	Lähimatkailijat motiiveineen	8
3	KULTTUURITAPAHTUMAT	9
3.1	Yleistä kulttuuritapahtumista	9
3.2	Kävijät motiiveineen kulttuuritapahtumissa	11
3.3	Kulttuuritapahtumien tavoitteet ja vaikutukset	13
4	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	14
4.1	Toimeksiantajan esittely: Nurmijärven kunta ja kulttuuripalvelut	14
4.2	Taaborinvuori ja Taaborinvuoren toimintaviikot	16
4.3	Tutkimusmenetelmä	20
4.4	Ideasta valmiiksi kyselylomakkeeksi	21
4.5	Otos	23
5	TUTKIMUKSEN TULOKSET JA ANALYYSI	24
5.1	Taustatiedot	25
5.2	Ennakkotiedot tapahtumasta	28
5.3	Tapahtumapäivänä	30
5.4	Tapahtuman kehittäminen	33
5.5	SWOT-analyysi	40
5.6	Tutkimuksen reliabiliteetti ja validiteetti	46
5.7	Itsearviointi ja jatkotutkimusehdotukset	47
6	JOHTOPÄÄTÖKSET	49
	LÄHTEET	51
	Elektroniset lähteet	51
	Kirjalliset lähteet	58
	Muut lähteet	60
	LIITTEET	62

1 JOHDANTO

1.1 Aiheen esittely ja rajaus

Sain opinnäytetyöni aiheen Nurmijärven kunnan kulttuuripalveluilta keväällä 2011. He järjestävät joka vuosi kevätretkitapahtuman 4–8-vuotiaille lapsille nimeltään Taaborinvuoren toimintaviikot Nurmijärven Palojoella (Nurmijärven kunta 2011e). Taaborinvuori ja sen museoalue on yksi Nurmijärven merkittävimmistä nähtävyyksistä, jossa järjestetään kesäaikaan paljon tapahtumia, konsertteja, teatteriesityksiä ja näyttelyitä.

Toimeksiantoni oli tehdä mielipide- ja palautekysely Taaborinvuoren toimintaviikkojen aikuisille kävijöille eli lasten valvojille ja analysoida tulokset. Kyselyn tavoitteena oli saada palautetta tapahtumasta: mitä hyvää tai huonoa siinä on, ja minkälaisia kehitysehdotuksia kävijät antavat. Vastausten, omien kokemuksieni ja teorian pohjalta tein SWOT-analyysin: mitkä ovat tapahtuman ja Taaborinvuoren vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat. Työn teoriaosuudessa teen yleisen katsauksen lähimatkailuun: millaista matkailua se on, miten saavutettavuus siihen liittyy, ja millaisessa tilassa lähimatkailun suosio tällä hetkellä on. Lähimatkailun lisäksi käsittelen kulttuuritapahtumia ja muun muassa niiden kävijöitä sekä tavoitteita ja vaikutuksia. Opinnäytetyöni tavoitteena on selvittää teorian, kyselyn vastausten ja SWOT-analyysin avulla lähimatkailun ja kulttuuritapahtumien tyypillisiä piirteitä.

Otin yhteyttä toimeksiantajaani kiinnostuksesta ja halusta tehdä tämä työ oman kotipaikkakunnan hyväksi. Loppujen lopuksi aiheella ei ollut niin väliä, kunhan työ olisi hyödyllinen toimeksiantajalle. Pääsen kuitenkin aiheeni ansiosta pureutumaan yhteen tämän hetken merkittävimmistä matkailutrendeistä: lähimatkailuun. Kesäisin koko Suomi täyttyy kulttuuritapahtumista, joten molemmat aiheet muodostavat erittäin ajankohtaisen teoriapohjan tutkimukselleni.

Aiheina lähimatkailu ja kulttuuritapahtumat ovat niin laajoja, että niitä täytyi rajata työtäni varten. Jotta aiheiden käsittely jäisi yleiseksi katsaukseksi, päätin käsitellä työssäni ainoastaan sellaisia kulttuuritapahtumia, joissa on kyse historiasta, perinteistä, luonnosta ja paikallisista elämäntavoista, sillä ne asiat ovat pääosassa Taaborinvuoren toimintaviikoillakin. Jätin siis käsittelemättä esimerkiksi musiikki- ja taidetapahtumat sekä nähtävyydet, joina kulttuuritapahtumia voidaan myös pitää. Taaborinvuoren toimintaviikkojen kävijät ovat perheitä, koululaisia, päiväkotilapsia ja heidän valvojiaan. Niinpä rajauksen seurauksena jätin työstäni pois muutamat suuret lähimatkailijaryhmät, kuten seniorit. En käsittele teoriapohjassa kestävästä kehityksestä, sillä aihe ei ole tapahtumassa suuressa roolissa. Lähimatkailuun toki liittyy läheisesti kestävä kehitys sen ekologisuuden vuoksi (Kotka 2011, 15). Aiheen laajuus sai minut kuitenkin jättämään sen työn ulkopuolelle. Tutkiesani lähdekirjallisuutta luin usein lyhytlomista, jotka tarkoittavat pidemmälle suuntautuneita matkoja, esimerkiksi kaupunkilomia Eurooppaan (Kotka 2011, 13). Rajasin lyhytlomat, kuten myös lähialuematkat, jotka ovat matkoja naapurimaihin tai muihin lähellä sijaitseviin maihin, työni ulkopuolelle (Tilastokeskus 2011a).

1.2 Työn tavoite ja tutkimusongelma

Toimintaviikkojen kävijöiltä ei ole ennen kerätty palautetta, joten toimeksiantajani halusi tietää, mitä mieltä valvovat aikuiset ovat tapahtumasta. Kyselyllä selvitetään kävijöiden mielipiteitä ja kehitysideoita koskien tapahtumaa ja tapahtumapaikkaa. Opinnäytetyöni tavoitteena on selvittää Taaborinvuoren toimintaviikkojen avulla lähimatkailun sekä kulttuuritapahtumien tyypillisimpiä piirteitä. Toteutan tämän tekemällä mielipidekyselyn Taaborinvuoren toimintaviikkojen aikuisille kävijöille ja SWOT-analyysin tapahtumalle ja tapahtuma-alueelle kyselyn vastausten, teorian ja omien kokemuksieni pohjalta. Lopuksi vertaan saamiani tuloksia kyselystä ja SWOT-analyysistä työn teoriaan selvittääkseni nämä piirteet. Työn tutkimusongelmaksi muodostuu siis lähimatkailun sekä kulttuuritapahtuman tyypillisimmät piirteet ja niiden selvittäminen.

Tutkimuskysymykset:

- 1) Mitä hyvää, huonoa ja kehitettävää tapahtumassa on kävijöiden mielestä?
- 2) Tapahtuman ja tapahtumapaikan vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat?
- 3) Miten nämä kyselyn ja SWOT-analyysin avulla havaitut lähimatkailun ja kulttuuritapahtumien piirteet vastaavat teoriaa aiheesta?
- 4) Olisivatko Taaborinvuori ja Taaborinvuoren toimintaviikot piirteineen siirrettävissä toiselle paikkakunnalle?

2 LÄHIMATKAILU

Matkailulle on syntynyt uusi motivaatiotekijä, joka ei sovi yhteen muiden tekijöiden kanssa ja on astetta käytännöllisempi. Tämä motivaatio on halu olla lähellä kotia (close to home). (Graefe, Thapa, Confer & Absher 2000, 111.) Tällaisesta lomanviettotrendistä lähellä kotia esimerkiksi Yhdysvalloissa kertoo myös Deeken (2002, 9) Mediaweek:stä. Tässä luvussa teen yleisen katsauksen lähimatkailuun. Siinä selviää millaista matkailua se ylipäänsä on, kuinka tärkeää saavutettavuus on, millaisessa tilassa on lähimatkailun suosio, ja ketkä oikeastaan ovat näitä lähimatkailijoita. Poimin vieraskielisistä lähteistä lähimatkailulle samaa aihetta tarkoittavia sanoja, ja näitä ovat close-to-home travel:n lisäksi get-away trip, day trip, short break ja regional tourism.

2.1 Yleistä lähimatkailusta ja saavutettavuudesta

Lähimatkailua on esimerkiksi kevytmatkailu (pyörä- ja patikointimatkat), tapahtuma- ja luontomatkailu, maaseutu- ja hyvinvointimatkailu, kiireetön matkailu ja virtuaalimatkailu (Hellström & Konttinen 2009, 22). Kulkuvälineenä toimii siis usein oma auto, linja-auto, juna, polkupyörä tai jopa hevonen (Kotka 2011, 14). Näistä suosituimpia päivämatkoilla ovat auto, juna ja linja-auto (Clark & Bonnett 2000, 34). Lähimatkailun kohteita ovat useimmiten paikallinen arkielämä ja sen historia, perinteet, elämäntavat, tapahtumat sekä luonto. (Petrisalio 2011, 10.) Niitä voivat olla myös puistot ja puutarhat, museot, kirkot, kartanot sekä torielämä

(Asmala 2011, 57). Nämä lähimatkailun suositut nähtävyydet voivat siis olla niin luonnon kuin ihmisen muovaamia, esimerkkinä kansallispuistot ja linnoitukset. Tällaiset matkailijat syövät ravintoloissa, harrastavat ulkoilma-aktiviteettejä, tekevät ostoksia ja jalkautuvat kohteessa katselemaan ympärilleen. (Clark & Bonnett 2000, 35.)

Lähimatkailu on tullut perinteisten talvi- ja kesälomien rinnalle. Ne ovat lyhyitä sekä usein toistuvia, päivän tai muutaman tunnin kestäviä vierailuja asuin- tai työpaikkaseudun lähialueille. (Petrissalo 2009, 184; Petrisalo 2011, 9; Royo-Vela 2008, 427.) Lähimatkailua on myös päivämatkailu, jossa lähimatkailun tapaan liikutaan oman asuinpaikan lähiympäristössä, esimerkiksi naapurikuntien matkailukohteissa, kansallispuistoissa ja muilla virkistysalueilla (Vuoristo & Vesterinen 2009, 100). Australian matkailututkimusviraston (Bureau of Tourism Research) teettämä valtakunnallinen kävijätutkimus (National Visitor Survey) vuonna 1998 määrittelee myös päivämatkan seuraavasti:

- edestakainen matka on vähintään 50 kilometriä,
- matka kokonaisuudessaan kestää vähintään neljä tuntia ja
- matka ei sisällä yöpymistä (Clark & Bonnett 2000, 29).

Lähimatkailussa on kyse useimmiten matkailijan itse, omatoimisesti kokoamista matkoista kiinnostuksen kohteiden ja tarpeiden mukaan. Toki ne voivat myös olla esimerkiksi matkanjärjestäjän kokoamia paketteja, mutta silloinkin niillä on aivan omanlaisensa tuotteet, asiakkaat ja välityskanavat. (Petrissalo 2011, 9.) Lähimatkailun tarkoitus, kysyntä ja infrastruktuuri eroavat täysin klassisesta lomamatkailusta, sillä ne eivät vaadi suuria investointeja (Petrissalo 2009, 189). Lähimatkailija käyttää arkielämän palveluita, kuten kauppoja, kahviloita, huoltoasemia, kirjastoja ja pankkiautomaatteja (Petrissalo 2011, 10). Nämä matkailijat eivät siis tarvitse räätälöityjä palveluita, vaan käyttävät jo olemassa olevia (Aalto 2011, 78). Australian valtakunnallisessa kävijätutkimuksessa kolme suurinta kuluerää päivämatkailijoille olivat tässä järjestyksessä: matkamuistot ja muut ostokset, bensiini ja ruoka. Nämä kuluerät voivat kuitenkin hieman muuttaa järjestystään riippuen matkan tarkoituksesta. (Clark & Bonnett 2000, 30–31.) Lähimatkailu antaa mahdollisuuden virkistytymiseen ja itsensä kehittämiseen ilman pitkäaikaista suunnittelua (Petrissalo 2011, 9). Avaintekijöinä ovat mukavuus sekä laatu, ja aika halutaan

myös käyttää mahdollisimman tehokkaasti (Lord 1999, 6). Lähimatkailun tärkeimpiä tekijöitä ovat virkistäytymisen ja itsensä kehittämisen lisäksi matkustaminen, ajanvietto sekä uuden kokeminen (Petrusalo 2009, 184; 2011, 9).

Lähimatkailun haasteena on saavutettavuus: kuinka löytää kohde muiden joukosta, matkustaa sinne (ulkoinen saavutettavuus) ja löytää tietoa sekä opastusta kohteesta paikan päällä (sisäinen saavutettavuus) (Petrusalo 2011, 10; Russo & Borg 2002, 633). Nämä ovatkin Kotkan (2011, 14–15) saavutettavuuden kolme ulottuvuutta. Jos nämä ulottuvuudet ovat kunnossa, on kohde myös erittäin kilpailukykyinen muihin lähimatkailukohteisiin verrattuna.

Omatoiminen lähimatkailija tarvitsee erittäin paljon tietoa kohteesta ennen matkaa ja matkan aikana. Tiedon tulee olla helposti saatavilla, maksutonta, tarkkaa ja ajankohtaista, eikä sitä voi olla koskaan liikaa. Tällaista tietoa ovat muun muassa julkisten kulkuneuvojen aikataulut, tieto esteettömyydestä, etäisyydet, aukioloajat, tapahtumat, ravitsemis- ja muut palvelut sekä hinnat. (Petrusalo 2009, 184, 186; Asmala 2011, 57–59.) Sisäinen ja ulkoinen saavutettavuus riippuvat esimerkiksi julkisen liikenteen laadusta, terminaalien rakenteesta ja sijainnista sekä lippu- ja informaatiopalvelusta (Russo & Borg 2002, 634). Lähimatkailulle tärkeät omaehtoisuus ja spontaanisuus toteutuvat vain, jos tieto on saatavilla. Pääväyliä näille tarvittaville tiedoille ovat internet ja ”puskaradio”. (Petrusalo 2009, 184–185; Kalli 2011, 84.) Internetistä on tulossa johtava keino matkailupalveluiden jakamisessa, vaikka tällä hetkellä se nähdään lähinnä ilmaisena kanavana tiedon välitykselle (European Travel Commission 2006, 7). Saavutettavuuteen liittyy myös esteettömyys, sillä kaikilla tulisi olla tasavertainen mahdollisuus matkustaa mihin tahansa kohteeseen tai tapahtumaan. Esteettömyys koskee liikunta-, näkö- ja kuulorajoitteisten lisäksi esimerkiksi lapsiperheitä lastenvaunuilla. (Kotka 2011, 14.)

2.2 Lähimatkailun suosio

Lähimatkailusta on tullut osa ihmisten arkipäivää, ja se onkin eniten kasvava matkustamisen muoto länsimaissa (European Travel Commission 2006, 6; Aalto

2011, 77). ITB World Travel Trends Reportin (2010, 7) ja World Travel and Tourism Councilin (2010, 7) mukaan edulliset ja lyhyet kotimaanmatkat yleistyvät ja korvaavat osittain kalliit kaukolomat, mikä voisi viitata lähimatkailun yleistymiseen. Tähän suuntaan näyttää myös European Travel Commissionin (2006, 2) tutkimuksen tulos: vähenevä vapaa-aika johtaa yleisiin, mutta lyhyihin matkoihin. Tukea antaa The World Travel Market 2010 Industry Report (2010, 29), jonka mukaan kotimaan matkailu tulee lisääntymään seuraavan viiden vuoden aikana. Suomessa kotimaan matkailu kasvoi vuonna 2009, erityisesti Etelä-Suomessa (Euromonitor International 2010).

Lähimatkailua voidaan pitää eräänlaisena pakona arjesta, ja sen suosio onkin kasvanut huomasti (Lord 1999, 6). Matkailijat ovat ympäristötietoisempia ja vaativampia kuin ennen, sillä halutaan yksilöllisiä ja joustavia matkoja. Lähimatkailulla kun koetaan matkailuelämys vaivatta, nopeasti, ilman ennakkovarauksia ja tietenkin ekologisesti. (Kotka 2011, 15.) Matkailu ei ole enää ”luksusta” harvoille ja valituille, joten spontaanit, viime hetken päätökset lyhyiden matkojen suhteen tulevat vallitseviksi (European Travel Commission 2006, 6). Paikallisia tuotteita, yhteisöä ja kulttuuria pidetään ympäristöystävällisinä, ja niiden ajatellaan tukevan kestävää kehitystä (ITB World Travel Trends Report 2010, 24). Esimerkiksi Yhdysvalloissa lomamatkat ovat lyhentyneet niin ajallisesti kuin matkan pituudeltaakin, ja paikalliset vierailukohteet, kuten Grand Canyon sekä Yosemite Park kasvattavat suosiotaan. Syynä pidetään esimerkiksi bensiinin, hotelliöiden ja lentojen hintojen nousua. (Jones 2011.) USA Today:ssä (2011) on kirjoitettu aiheesta aikaisemminkin samaan sävyyn: lomailijat pysyttelevät nyt kodin lähetyvillä. Taloudelliset taantumukset voivat siis vaikuttaa lähimatkailun suosion kasvuun (TEM 2008). Lähimatkailulla voidaan tasoittaa matkailualan kausiluonteisuutta, sillä näitä lyhyitä matkoja tehdään useasti ympäri vuoden (Petrissalo 2009, 189; European Travel Commission 2006, 2). Suurin osa lähimatkailijaryhmistä voi matkustaa sesonkien ulkopuolella, kuten eläkeläiset ja koululaiset. Tämä vaatii tarjonnan monipuolistamista ja sen kohdistamista oikein. (Petrissalo 2009, 189.)

Suomen suosituimmat matkailukohteet voisivat näyttää oikeaa suuntaa, kun on kyse lähimatkailukohteista. Matkailun edistämiskeskuksen, MEK:in (2010) tekemän tutkimuksen mukaan vuonna 2007 suosituimmat maksulliset matkailukohteet

olivat Tennispalatsi Finnkino Helsingissä, Särkänniemen Elämyspuisto Tampereella ja Korkeasaaren eläintarha Helsingissä. Historiaan, luontoon, perinteisiin ja paikallisiin elämäntapoihin liittyviä maksullisia kohteita, joiden kävijämäärä ylitti 100 000 vuonna 2007, olivat (Taulukko 1) Rukakeskus Oy, Aboa Vetus & Ars Nova, Museokeskus Vapriikki, Turun kaupungin historiallinen museo ja Suomen kansallismuseo (MEK 2008).

Taulukko 1. Maksulliset kohteet yli 100 000 kävijällä vuonna 2007 (MEK 2008).

Kohde	Aihealue
Rukakeskus Oy	luontokohde
Aboa Vetus & Ars Nova	historiakohde
Museokeskus Vapriikki	historiakohde
Turun kaupungin historiallinen museo	historiakohde
Suomen kansallismuseo	historiakohde

Suosittuimmat maksuttomat matkakohteet olivat Linnatuuli Janakkalassa, Linnanmäen huvipuisto Helsingissä ja Pukaron Paroni Lapinjärvellä (MEK 2010). Teemaani liittyviä maksuttomia kohteita, joiden kävijämäärä ylitti 100 000 vuonna 2007, olivat (Taulukko 2) Suomenlinna, Bomban talo, Valamon luostari sekä Teijon luontotalo (MEK 2008). Uudempia tietoja ei valitettavasti ole, sillä MEK on lopettanut selvitysten tekemisen ja vuosi 2007 oli viimeinen julkaisuvuosi (MEK 2010).

Taulukko 2. Maksuttomat kohteet yli 100 000 kävijällä vuonna 2007 (MEK 2008).

Kohde	Aihealue
Suomenlinna	historia- ja luontokohde
Bomban talo	historia- ja perinnekohde
Valamon luostari	historia- ja paikallinen elämäntapakohde
Teijon luontotalo	luontokohde

Nopsa-travels on verkosta löytyvä lähimatkailupalvelu, joka tekee matkasuosituksia ja ”nostaa esiin paikallista luksusta” (Nopsa-travels 2011; Valkama 2011, 6). palvelu tarjoaa eripituisia reittejä eri paikkakunnilla. Paikkakuntia on aina Tam-

misaaresta ja Paraisista Lempäälään, Fiskarsiin ja Rovaniemeen. Käyttäjät voivat lähettää tekijöille omia reittivinkkejään. (Nopsa-travels 2011.) Palvelu tekee yhteistyötä matkailulehti Mondon kanssa ja voitti vuonna 2010 Peloton ideakilpailun vähähiilisillä tuotteillaan ja palveluillaan (Valkama 2011, 6; Peloton 2010). Nopsan lisäksi lähimatkailun asialla on esimerkiksi Turku Touring, joka antaa matkailuneuvontaa Turun saaristoon ja lähiympäristöihin (Matkaillaan kestävästi 2011). Näiden esimerkkien lisäksi erilaiset yhdistykset, seurat ja yhteisöt ovat omiaan vahvistamaan kohteen imagoa niin paikallisten kuin lähimatkailijoidenkin keskuudessa. Arkielämän palveluiden lisäksi ne toimivat lähimatkailun kehittäjinä tuoden esiin omaa paikallista historiaa ja kulttuuria. (Kupari 2011, 33.) Lähimatkailu voi jopa mahdollistaa osan asutuksesta maaseudulla, sillä se tukee syrjäisten alueiden taloutta (Matkaillaan kestävästi 2011).

2.3 Lähimatkailijat motiiveineen

Lähimatkailijat ovat vierailijoita, sillä vierailija (visitor) on henkilö, joka ei ole paikallinen ja vierailee kohteessa päivän, kun taas matkailija (tourist) on henkilö, joka ei ole paikallinen ja jää vierailun lisäksi yöksi kohteeseen (Hughes 2000, 2). Tilastokeskus (2011b) määrittelee päiväkävijän matkailijaksi, joka viipyy kohteessa alle 24 tuntia ja ei yövy itse kohteessa eikä muutenkaan matkan aikana. Muita käytettyjä termejä lähimatkailijalle ovat edellä mainitun päiväkävijän (day visitor, day tripper, same-day visitor) lisäksi ”reissaaja” tai ”retkeilijä” (excursionist) (Clark & Bonnett 2000, 29; Tilastokeskus 2011b; Hughes 2000, 31).

Paikkakunnalle tilapäisesti tai pysyvästi muuttaneet ovat tärkeä kohderyhmä, kun on kyse lähimatkailusta. He ovat erityisen kiinnostuneita uuden elinympäristön kulttuurista, historiasta, perinteistä ja luonnosta. (Petrusalo 2009, 182.) Richards (2007a, 14) vahvistaa tämän tiedon: paikalliset ovat suuri vierailijaryhmä, esimerkiksi kulttuurikohteissa. Muita suuria lähimatkailijaryhmiä ovat luokkaretkeläisten, leirikoululaisten ja opiskelijoiden lisäksi harrasteryhmät, eläkeläiset sekä yritykset kokous- ja konferenssimatkailijoinaan. (Petrusalo 2009, 189; Aalto 2011, 78.)

Lähimatkailijoiden motiivit voidaan koota edellä mainituista asioista. Kuten todettu, talouden taantumilla voi olla osittain vaikutusta asiaan (TEM 2008). Kun matkustamisen kustannukset nousevat, ei ole enää varaa lähteä usean viikon kaukolomille, vaan jäädään lähelle kotia (USA Today 2011). Lähimatkailu on myös ympäristöystävällistä, ja kuten edellä mainittu, matkailijat ovat ympäristötietoisempia kuin ennen (Kotka 2011, 15). Lähimatkailusta tekee edullisen kohteen läheisen sijainnin lisäksi ajankohta, joka voi olla myös perinteisten matkustuskausien ulkopuolella, jolloin matkustaminen on tunnetusti edullisempaa (Petrusalo 2009). Paikkakunnalle muuttaneiden tärkeänä motiivina toimii varmasti kiinnostus uutta elinympäristöä kohtaan (Petrusalo 2009, 182).

3 KULTTUURITAPAHTUMAT

Kulttuuritapahtumat ovat osa kulttuurimatkailua yhdessä festivaalien ja muiden kulttuurillisten juhlien kanssa. Muita kulttuurimatkailun ulottuvuuksia ovat historialliset ja perinnekohteet sekä esittävät ja visuaaliset taiteet teattereissa, museoissa ja gallerioissa. (Getz 2005, 132.) Kulttuurimatkailu on kasvussa Euroopassa johtuen nousevasta koulutuksen tasosta. Uudet kulttuurimatkailijat tulevat siis alueilta, joissa koulutuksen taso ja henkilökohtainen hyvinvointi kasvaa. Näitä alueita ovat muun muassa Keski- ja Itä-Eurooppa sekä Aasia. Kulttuurimatkailun motiivina voidaan pitää yleistä kiinnostusta kulttuuria kohtaan, ja sen ylläpitämiseksi on tulevaisuudessa yhdistettävä kulttuuri, vapaa-aika ja viihde. (European Travel Commission 2006, 5.) Tässä luvussa perehdyn siis kulttuuritapahtumiin. Esittelen myös Taaborinvuoren innoittamana kulttuuriympäristöjä ja kulttuuriperinneohteita tapahtumapaikkoina. Lopuksi kerron näiden tapahtumien tavoitteista ja vaikutuksista sekä kävijöistä kulttuuritapahtumissa ja heidän motiiveistaan.

3.1 Yleistä kulttuuritapahtumista

Tapahtumat voidaan jakaa niiden koon tai sisällön mukaan (Allen, O'Toole, Harris & McDonnell 2005, 12). Getz (2005, 19; 2007a, 404; 2007b, 22) jaottelee tässä

suunnitellut tapahtumat niiden sisällön (tai muodon) eli tarkoituksen ja ohjelman mukaan seuraavasti:

- 1) kulttuurilliset juhlat, esimerkiksi festivaalit, muistojuhlat ja karnevaalit
- 2) poliittiset ja valtiolliset tapahtumat, esimerkiksi huippukokoukset, kuninkaalliset tilaisuudet ja VIP-vierailut
- 3) taide- ja viihdetapahtumat, esimerkiksi konsertit ja palkintogaalat
- 4) liiketoiminnan ja kaupan tapahtumat, esimerkiksi kokoukset ja messut
- 5) opetukselliset ja tieteelliset tapahtumat, esimerkiksi seminaarit ja konferenssit
- 6) urheilukilpailut ja muut virkistystapahtumat
- 7) yksityiset tapahtumat, esimerkiksi häät ja vuosipäivät

Tällä Getzin tapahtumien jaottelulla haluan näyttää, miten moninaisia kulttuuritapahtumat ovat ja kuinka niitä ei voi vain lokeroida yhteen ainoaan lokeroon. Esimerkiksi näistä kulttuuritapahtumia ovat tietysti kohdat 1 ja 3, mutta niitä voivat olla myös kohdat 5 ja 6.

Monien tapahtumien teemat ovat peräisin paikallisesta kulttuurista, historiasta, kansanperinteistä ja etnisyydestä. Kulttuurillisen ainutlaatuisuuden ja aitouden huomioon ottaminen on tärkeää. (Getz 2005, 151.) Kulttuuritapahtumat esittelevät jotakin ainutlaatuista, joka kertoo kohteen ja yhteisön kulttuurista. Tämä toimii vetovoimana potentiaalisille kävijöille. (Getz 1991, Hall 1992, Puczkó & Rátz 2001, 200 mukaan.) Ne ovat täynnä eloa, sykettä ja spontaaniutta. Ohjelma on yleensä vaihtelevaa sekä joustavaa, ja se voidaan sopeuttaa paikalliseen ympäristöön, yhteisöön ja kulttuuriin. (Smith 2009, 136.) Kulttuuritapahtumat ovat helpommin yleisömassojen saavutettavissa kuin muut taiteen muodot tarjotessaan avoimen tavan juhlia elämää ja sen jatkumoa (Smith 2009, 143).

Onnistuneen kulttuuritapahtuman järjestämiseen vaaditaan perehtymistä eräisiin seikkoihin. Getzin (1991) mukaan tunnettu nimi, esimerkiksi kirjailijan nimi ei riitä tuomaan tapahtumalle tunnustusta ja suosiota yksinään. Tapahtuman pituudella on myös merkitystä. Oli tapahtuma sitten yksi-, kaksi- tai seitsemänpäiväinen, voi pituus olla juuri se avaintekijä suosion saavuttamisessa. (Puczkó & Rátz 2001, 201.) Kuten edellisessä luvussa todettiin, lähimatkailun suosio on kasvussa, ja sen yleistyminen tarkoittaa kasvavaa kysyntää erilaisille tuotteille ja elämyksille, kuten kulttuuritapahtumille ja muille nähtävyyksille. Tällainen ympärivuotinen

matkailu avaa mahdollisuuksia järjestää tapahtumia myös matalan sesongin aikaan. (European Travel Commission 2006, 2.)

Kulttuuri on sekä yhden ihmisen tai kokonaisen ryhmän osaamista tekniikan ja elinkeinon parissa (aineellinen kulttuuri) että heidän saavutuksiaan uskonnon, tieteen ja taiteen parissa (henkinen kulttuuri). Nämä aineellisen ja henkisen kulttuurin piirteet yhdistyvät kulttuuriympäristössä, maisemallisessa aluekokonaisuudessa. Siihen kuuluvat kulttuurille ominaisten rakennusten ja maankäytön lisäksi myös yhteiskunta eli ihmiset perinteineen ja elinkeinoineen. Tällaisia historiallisia ja museoituja kulttuuriympäristöjä pyritään herättämään eloon tapahtumin ja näyttelyin, sillä ne ovat aina olleet matkailun peruspilareita. (Vuoristo & Vesterinen 2009, 57.) Paikallisia kulttuuriympäristöjä ovat muun muassa esihistorialliset asuinpaikat, alkuperäisen luonteen mukaiset kylä- ja maatalousmaisemat sekä kansallismaisemat (Vuoristo & Vesterinen 2009, 59).

Kulttuuriympäristöillä ja kulttuuriperinnekohteilla on samoja piirteitä. Berryn ja Shephardin (2001, 162) mukaan kulttuuriperinnekohteissa yhdistyvät itse paikka, taidetapahtumat ja näyttelyt. Kohteilla on esimerkiksi yhteyksiä kansallisesti merkittävään henkilöön tai tapahtumaan, ja ne ovat osa paikallista kulttuuriperinnettä. Nämä arkkitehtuurillisesti tai maisemallisesti merkittävät kohteet voivat myös esitellä taidekokoelmia. Kulttuuriperinnekohteita ovat esimerkiksi taide- ja käsityökohteet, festivaalit, perinteikkäät tapahtumat, kansanhistoriasta kertovat museot sekä taiteilijoihin tai kirjailijoihin liittyvät talot, puutarhat ja maisemat (Smith 2009, 79). Tällaiset rakennetut perinnekohteet ovat erittäin tärkeitä tapahtumapaikkoja (Getz 2005, 151).

3.2 Kävijät motiiveineen kulttuuritapahtumissa

Kulttuurimatkailija (culture-core tourist) on henkilö, joka matkustaa tutustuakseen kulttuurikohteisiin. Matkailija, jolle kulttuuri on toisarvoista (culture-peripheral tourist), ei matkusta varsinaisesti kulttuurillisista syistä, mutta vierailee kuitenkin kulttuurikohteissa matkan aikana. (Hughes 2000, 2.) Monet tapahtumakävijät ovat

kulttuurimatkailijoita, jotka hakevat kulttuurillisia elämyksiä (Getz 2007b, 144). Kulttuurillisessa elämyksessä on kyse tiedon etsimisestä, uuden oppimisesta ja ymmärtämisestä sekä kulttuurin arvostamisesta. Kulttuuritapahtumissa kävijät haluavat sitoutua emotionaalisesti sekä kognitiivisesti paikkoihin, ihmisiin ja elämäntyyliin ulottuvuuksiin. Nämä ulottuvuudet voivat olla käsin kosketeltavia, kuten historialliset kohteet, kulttuuriesitykset, ruoka ja juoma sekä ihmisten tapaaminen henkilökohtaisesti. Ne voivat myös olla aineettomia, kuten taiteen ja arkkitehtuurin symboliikka. (Getz 2007b, 183.)

Getz (2005, 132–133) listaa muutamia huomaamia tekijöitä, jotka yhdistävät kulttuurimatkailijoita ja kulttuuritapahtumissa kävijöitä: 45–64-vuotias (baby boomer), nainen, hyvin kouluttautunut, korkeampi tulotaso ja käyttää enemmän rahaa kuin muut matkailijat. Suomessa kulttuuritapahtumissa ja festivaaleilla kävijät ovat paljon nuorempia, kuin mitä Getz antaa ymmärtää. Tilastokeskuksen mukaan kulttuuritapahtumissa käy eniten nuoria, 15–24-vuotiaita. Toiseksi suuraksi kävijäryhmäksi sijoittuvat nuoret aikuiset eli 25–44-vuotiaat. Vasta kolmanneksi nousevat Getzin ”baby boomers” eli 45–64-vuotiaat. Muut ominaisuudet näyttävät sopivan yhteen, sillä myös Suomessa naiset käyvät kulttuuritapahtumissa ja festivaaleilla hieman miehiä enemmän. Kävijät ovat pääosin ylempiä toimihenkilöitä ja asuvat kaupunkimaisissa kunnissa. (Tilastokeskus 2009.) Mason ja Beaumont-Kerridge (2004, 37) huomasivat tutkimuksessaan, että kolme neljäsosaa tapahtumakävijöistä oli osallistunut tapahtumaan ennenkin ja tästä kolmasosa oli osallistunut enemmän kuin viisi kertaa.

Lee, Lee & Wicks (2003, 69) havaitsivat tutkimuksessaan World Culture Expossa 2002 kuusi erilaista motivaatiotekijää, kun on kyse vierailijoiden osallistumisesta tapahtumaan. Nämä tekijät ovat kulttuurin tutkiminen, perheen yhdessäolo, uutuuden viehätys, pako arjesta, tapahtuman vetovoima ja sosiaalinen kanssakäyminen. Richards (2007a, 16) vahvistaa tapahtuman vetovoiman motiivina vierailuun, mutta lisää myös sukuloinnin ja lomailun paikkakunnalle saapumisen syyksi. Mason ja Beaumont-Kerridge (2004, 38–39) olivat saaneet tutkimuksessaan selville samankaltaisia syitä, mutta muutaman lisää verrattuna Leen ym. tutkimukseen: viihteen ja uuden oppimisen.

3.3 Kulttuuritapahtumien tavoitteet ja vaikutukset

Modernin maailman jalkoihin on jäänyt jo paljon historiaa ja perinteitä, mutta nyt jäljellä olevaa kulttuurillista perimätietoa pyritään suojelemaan, sillä se luo ja vahvistaa identiteettiä (Richards 2001, 5). Paikallisilla asukkailla ei ole usein tietoa, arvostusta tai yhteyttä kohteen perimätietoon, jolloin he eivät myöskään osallistu kohteen ylläpitoon tai markkinointiin (Camargo 2007, 254). Kulttuuritapahtumilla, hieman tapahtumatyypistä riippuen, pyritäänkin usein vahvistamaan ja herättämään eloon paikallista kulttuuria sosiaalisten tavoitteiden sekä taloudellisen kehityksen lisäksi (Crespi 2002, Richards 2007b, 265, 277 mukaan). Kulttuuritapahtumilla on tärkeä rooli paikallisten yhteisöjen kehityksessä. Ne edistävät kulttuurin kansanvaltaistamista ja monimuotoisuuden juhlintaa, elävöittävät ja valtuuttavat yhteisöjä sekä ennen kaikkea parantavat elämänlaatua. (Smith 2009, 136–137.) Nämä tavoitteet ovat mahdollisia, sillä suuret kulttuuritapahtumat houkuttelevat suuria yleisöjä, luovat uusia imagoja kaupungeille, antavat virikkeitä luovuudelle, ja rakentavat sosiaalista yhteenkuuluvuutta (Herrero ym. 2007, 305). Yhteisön on kuitenkin pidettävä huoli, että tapahtuman aitous ja juhlinnan ilo eivät jää kasvavan matkailun jalkoihin. Haasteena onkin juuri kansaivälistyminen, jolloin on vaarana juurien ja yhteyden kadottaminen tiettyyn alueeseen. (Smith 2009, 137, 143.)

Suomen matkailustrategian toimenpideohjelmassa vuosille 2007–2013 (Kauppa- ja teollisuusministeriö 2006, 53, 69) mainitaan aikomus vahvistaa peruskoululais-ten ja opiskelijoiden tuntemusta omasta kulttuuristaan lisäämällä opintojakso aiheesta opintosuunnitelmaan. Tällä pyritään lisäämään Suomen vetovoimaisuutta ja vahvistamaan matkailun kehitystä Suomessa, sillä kulttuuri on luonnon ohella maan tärkein voimavara. Pasanen ja Hakola (2009, 88) toteavat tutkimuksessaan, että suomalaisten kulttuuritapahtumien lähtökohtana on itse kulttuuri. Se on myös voimavara, joka houkuttelee tapahtumaan kävijöitä. He korostavat tapahtumien ainutlaatuisuutta ja merkittävyyttä tapahtumapaikkakunnalle.

Kulttuuritapahtumat vaikuttavat myönteisesti matkailijapalveluihin monipuolistamalla tarjontaa ja pidentämällä matkailusesonkia (Puczkó & Rátz 2001, 199–200). Dodd (1999) ja Hughes (2000) huomauttavat, että esimerkiksi paikalliseen

kulttuuriin suuntautuneilla tapahtumilla saavutettu matkailun kehitys on lähinnä sivutuote, ei välttämättä tavoiteltu päämäärä (Richards 2007b, 277; Smith 2009, 133). Kuitenkin Bowdin, Allen, O'Toole, Harris & McDonnellin (2011, 22) mukaan kulttuuritapahtumat yhdistetään yhä kasvavassa määrin matkailuun liiketoiminnan ja taloudellisten tuottojen luomiseksi tapahtumasta vastaavalle yhteisölle. Jopa maiden hallitukset ovat alkaneet käyttää kulttuuritapahtumia hyödykseen kaupan edistämisessä (Bowdin ym. 2011, 52).

Kulttuuritapahtumien ja festivaalien suosio ei ole laskemassa, päinvastoin. Kävijämäärät ovat olleet nousussa 1980-luvulta lähtien. (Finland Festivals 2010; Tilastokeskus 2009.) Finland Festivals seuraa jäsentapahtumiensa lipunmyyntiä, ja taloustaantumasta huolimatta lippuja näihin tapahtumiin on myyty vuonna 2010 8,8 % enemmän kuin edellisenä vuotena. Jos ilmaistapahtumien kävijät otetaan laskuihin mukaan, nousee tapahtumien kävijämäärä lähes kahteen miljoonaan. Näitä lukuja voidaan pitää kansainvälisessä vertailussa hyvinkin suurina. (Finland Festivals 2010.)

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Tässä luvussa esittelen tarkemmin toimeksiantajaani Nurmijärven kuntaa ja kulttuuritapalveluita sekä Taaborinvuorta ja tapahtumaa, Taaborinvuoren toimintaviikkoja. Kerron myös tarkemmin valitsemastani tutkimusmenetelmästä ja otoksesta sekä prosessista kyselylomakkeen parissa.

4.1 Toimeksiantajan esittely: Nurmijärven kunta ja kulttuuripalvelut

Nurmijärvellä on ollut asutusta jo esihistoriallisista ajoista asti silloisen meren, järvien ja jokien rannoilla. Löydökset näistä ajoista sijoittuivat noin 4500–3500 eKr. (Nurmijärven kunta 2011f.) Alueella oli aikoinaan järvi nimeltään Nurmijärvi, josta kunta sai nimensä (Nurmijärvi 2011, 3). Vuonna 1775 perustettiin Nurmijärven hallintopitäjä, jolloin Nurmijärveä asutti 1471 asukasta. 1800-luvun lopussa syntyneestä teollisuudesta tunnetuimpia ovat muun muassa Rajamäen hiiva-

tehdas (nykyinen Altia Oyj), Hyvinkään villatehdas, Kytäjän viinatehdas ja Koposen lääketehdas (Suomen ensimmäinen). (Nurmijärven kunta 2011f.)

Kuvio 1. Nurmijärven sijainti (Nurmijärven kunta 2011g).

Tänä päivänä Nurmijärven asukasluku on ylittänyt jo 40 000 rajan, ja se onkin Suomen suurin kunta asukasluvultaan. Lyhyet matkat Helsinkiin ja Helsinki-Vantaan lentoasemalle (Kuvio 1), luonnon läheisyys ja turvallisuus houkuttelevat kuntaan erityisesti lapsiperheitä. Nurmijärven kunta on suurin työllistäjä 2500 työntekijällään (Nurmijärven kunta 2011g).

Sivistystoimen alainen nurmijärven kulttuuripalvelut järjestää tapahtumia kunnan alueella ja taidenäyttelyitä Taaborinvuoren museoalueella sekä Kirjastogalleriassa. Tapahtumat ovat yhteistyön tuloksia esimerkiksi museon, kirjastojen ja muiden kulttuuritoimijoiden kanssa. Kulttuuripalvelut pyrkivät vaalimaan kansalliskirjailija Aleksis Kiven kulttuuriperintöä kaikessa toiminnassaan. (Nurmijärven kunta 2011h.) Kulttuuritoimi työllistää yhteensä neljä henkilöä, joista yhdestä kahteen henkilöä järjestää aktiivisesti Taaborinvuoren toimintaviikkoja. Varat tämän tapahtuman järjestämiseen saadaan osittain kunnalta ja osittain pääsylipputulosta.

Toimintaviikkojen ohjelma ja aktiviteetit ovat muotoutuneet vuosien varrella, ja ne pyritään pitämään samoina vuodesta toiseen. Silloin tällöin käy kuitenkin niin, että jokin yhteistyökumppani ei pääse paikalle, jolloin kulttuuritoimi etsii toisen sitä paikkaamaan. Yhteistyökumppanit tapahtumalle ovat löytyneet sattumalta, Koskelan sanoin: ”tupsahtaneet”, tuttujen ja erilaisten kontaktien kautta. Toimintaviikot keräävät vuosittain yli 3000 kävijää, ja esimerkiksi kulttuuripalvelujen järjestämät konsertit keräävät noin 1000–1500 kävijää. Pienemmissä tapahtumissa, kuten museoalueen avajaisissa, puhutaan sadoista kävijöistä. (Fagerström & Koskela 2011b.)

4.2 Taaborinvuori ja Taaborinvuoren toimintaviikot

Taaborinvuori sijaitsee Nurmijärven Palojoella, Suomen kansalliskirjailijan Aleksis Kiven syntymäkodin vieressä (Nurmijärven kunta 2011a; Nurmijärven kunta 2011b). Mäntyinen kallio oli aikoinaan kylän lasten leikkipaikka ja nuorten keinumäki, jolloin Kivi nimesi sen raamatun mukaan Taaborinvuoreksi. Tälle kalliolle ja näihin maisemiin rakennettiin museoalue 1970- ja 1980-lukujen vaihteessa siirtämällä sinne rakennuksia eri puolilta Nurmijärveä. Näiden rakennusten näytteilyssä kuvataan nurmijärveläisten elämää alkaen 1800-luvulta aina 1930-luvulle asti. Mäeltä löytyy edelleen esimerkiksi Kiven lapsuuden kelottuneet keinumännyt ja leikkikirkko, jossa Kiven sanottiin saarnanneen muille lapsille. (Kivi-juhlat 2011.) Taaborinvuoren museoalue kategorioidaan kulttuurihistorialliseksi museoksi, ja se kuuluu Suomen museoliittoon (Suomen museoliitto 2009a). Kulttuurihistorialliset museot keskittyvät usein tiettyyn ajanjaksoon, alueeseen tai alaan. Ne tallettavat esimerkkejä ihmisen ja kulttuurin kehityksestä. (Suomen museoliitto 2009b.)

Kesäaikaan museoalue on tärkeä tapahtumapaikka Nurmijärvellä, ja siellä järjestetäänkin paljon kulttuuritapahtumia niin kulttuuripalvelujen kuin muidenkin toimijoiden puolesta (KUUMA-kuntien kulttuuritoimet 2004; Nurmijärven kunta 2011c). Näitä tapahtumia ovat muun muassa museoalueen avajaiset, Taaborinvuoren toimintaviikot, Aleksis Kivi -viikko, Kivi-juhlat, koko perheen teatteriesitykset, Taaborinvuori Soi ja vaihtuvat taidenäyttelyt (Nurmijärven kunta 2011d). Ta-

pahtumien aikana paikalliset käsityöläiset ovat tekemässä ja myymässä tuotteitaan. Alueella on myös kesäkahvila Puolmatkan Krouvi, joka pitää oviaan auki niin museoiden aukioloaikoina kuin tapahtumien aikanakin. (KUUMA-kuntien kulttuuritoimet 2004.) Toimintaviikkojen aikana kahvilassa myydään virvoitusjuomia, jäätelöä, makeisia, makkaraa ja kahvia. Makkaraa voi paistaa sille varatulla grillillä kahvilan vieressä. (Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut 2011.) Viime vuonna Taaborinvuoren tapahtumat keräsivät yhteensä 12 596 kävijää, kun taas museot 7335 ja Kiven syntymäkotia 4238 kävijää. Yhteensä Taaborinvuoren museoalueella kävi siis viime vuonna noin 14 500 ihmistä. (Nurmijärven uutiset 2011.)

Toimintaviikot on suunnattu 4–8-vuotiaille kevätretkeläisille, jotka tulevat tutustumaan menneiden aikojen maaseudun käsityöläisten ja mökkiläisten elämään (Nurmijärven kunta 2011e; KUUMA-kuntien kulttuuritoimet 2004). Tapasin ja keskustelin tutkimukseni puitteissa Riitta Mankan kanssa, joka toimi Nurmijärven kulttuurijohtajana 90-luvun alusta vuoteen 2010. Häneltä sain hyvän kuvan tapahtuman alkuajoista ja kokemukseen perustuvia tietoja tapahtumasta. En olisi muualta niitä saanut.

Toimintaviikkoja on järjestetty jo 1980-luvun lopusta asti (Manka 2011). Konsepti ei ihan ollut vielä nykyisensä, ja kävijämäärätkin olivat pienempiä (Koskela 2011a). Ensimmäiset toimintaviikot olivat yhdeksän päiväiset, ja osallistujia oli yhteensä noin 290. Varsinaista ohjelmaa ei ollut, ja lapset lähinnä leikkivät metsässä. Kirjastotoimen hoitajasta Riitta Mankasta tuli kulttuurijohtaja 90-luvun alussa, ja hän lähti uusimaan toimintaviikkoja. Ajatuksena hänellä oli tehdä Aleksis Kiveä tutuksi ”kantapään kautta” tämän tapahtuman avulla. Tapahtuma sai selkeän ohjelman, ja se supistettiin seitsemään päivään. Osallistujamäärät kasvoivat huimasti ilman markkinointia tämän uudistuksen myötä, ja tulijoita olisi ollut enemmän, mitä voitiin ottaa vastaan. 300 lasta päivässä oli silloin ehdoton katto, sillä haluttiin lasten nauttivan päivästä ilman jonotteluja. Kaikki ennakkoon ilmoittautuneet eivät kuitenkaan ilmestyneet paikalle, joten ehdoton raja nostettiin 430–440 lapseen vajaiden päivien vähentämiseksi. Tapahtumasta oli tullut niin suosittu, että osallistujat ilmoittautuivat jo seuraavan vuoden tapahtumaan, joten ohjelmaan painettiin päivämäärä, jolloin ennakoilmoittautuminen alkaisi, jotta

kaikilla olisi mahdollisuus osallistua. Taaborinvuoren toimintaviikot kasvoivat vähitellen Nurmijärven suurimmaksi matkailutapahtumaksi. (Manka 2011.) Tapahtuman suosio perustui Riitta Mankan (2011) mielestä luontoon ja vapauteen. 70% prosenttia tapahtuman kävijöistä oli ulkopaikkakuntalaisia, pääosin lapsia pääkaupunkiseudulta. Kaupunkilaislapset pääsivät metsään, turvalliselle ja rajoitetulle alueelle, jossa ei voinut eksyä. Opettajatkin pystyivät siis rentoutumaan ja nauttimaan ulkoilmasta lasten nauttiessa luonnosta ja vapaudesta.

Nyt tapahtuma on kehittynyt siihen pisteeseen, että näiden päivien aikana lapset tutustuvat historiaan ja luontoon näyttelyissä, työnäytöksissä ja työpajoissa. Ohjelmassa on myös sadunkertoja, askartelua, leikkejä ja teatteriesitys (Nurmijärven kunta 2011e; KUUMA-kuntien kulttuuritoimet 2004.) Aivan alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan Aleksis Kiven syntymäkotiin on mahdollisuus tutustua oppaan kanssa toimintaviikkojen aikana (Nurmijärven kunta 2011e). Viime vuoden toimintaviikot keräsivät noin 3300 kävijää (3296) (Nurmijärven uutiset 2011). Nurmijärven kunnan kulttuurisihteeri Mia Fagerström (2011) kertoi, että he haluavat tapahtumalla elävöittää museoaluetta ja ennen kaikkea tuoda esiin Nurmijärven maaseudun historiaa lasten ehdoilla: itse tehden ja leikkien. Tarkoitus on tehdä oma historia tutuksi lasten omin silmin.

Toimintaviikot järjestettiin tänä vuonna 17.–20.5. ja 24.–26.5.2011. Ohjelma Taaborilla alkoi kello 9.30 ja päättyi kello 14.00. Osallistumismaksu oli 8 euroa lasta kohden, ja ryhmiä valvovat aikuiset pääsivät veloituksetta alueelle. (Nurmijärven kunta 2011e.) Vaikka tapahtuman ryhmäpaikat oli varattu etukäteen, pystyivät perheet ja pienet ryhmät osallistumaan ilman ennakkoilmoittautumista (Toimintaa lapsille Taaborilla 2011). Jokaisella aktiviteetilla oli oma paikkansa (Kuvio 2) ja ryhmät saivat kiertää niitä haluamassaan järjestyksessä (Koskela 2011a).

maan räsymattoja kahvila Taaborin kuistilla. (Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut 2011.) Kello 11:30–12:00 kokoontuivat kaikki ryhmät seuraamaan Raisa Omaheimon ohjaamaa näytelmää ”Possujen opetukset” museoalueen ulkoilmanäyttämölle. Näytelmä pohjautui perinteisiin kansansatuihin. (Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut 2011; Toimintaa lapsille Taaborilla 2011.) Esi-tyksen näyttelijät olivat ammattinäyttelijöitä Nälkäteatterista (Koskela 2011b). Päivän ohjelmaan sisältyi myös käynti Aleksis Kiven syntymäkodissa, jossa Agnes-tyttö kertoi veljensä Aleksis Kiven lapsuudesta (Nurmijärven kunta 2011e; Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut 2011). Ohjelma toistui päivittäin samanlaisena (Toimintaa lapsille Taaborilla 2011). Tämän vuoden toimintaviikoille osallistui yhteensä 3179 kävijää (Fagerström & Koskela 2011b).

4.3 Tutkimusmenetelmä

Määrälliseen tutkimukseen ja menetelmään päädyin toimeksiantajani toiveesta. Oikea valinta se oli myös sen takia, että tarkoitus oli selvittää olemassa oleva tilanne eli aikuisten kävijöiden mielipide tapahtumasta. Tulokset olisivat helposti havainnollistettavissa taulukoin ja kuvioin sekä asioiden väliset riippuvuussuhteet tutkittavissa. (Heikkilä 2008, 16). Kysely on määrällinen eli kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 191). Ilman toimeksiantajani toivomusta olisin varmasti itsekkin siihen menetelmään päätenyt. Kysely on erinomainen keino saada mahdollisimman laaja tutkimusaineisto nopeasti ja tehokkaasti rajatulla aikavälillä, kun otos on suuri (Heikkilä 2008, 18–19; Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2009, 108). Esimerkiksi sähköpostitse lähetettävä kysely ei sopinut tähän tutkimukseen, sillä osallistujien yhteystietoja ei ollut ja vastausprosentti olisi luultavasti jäänyt pieneksi. Paras ratkaisu oli olla itse läsnä tapahtumassa, jakaa kyselylomake halukkaille ja antaa vastaajien palauttaa se minulle henkilökohtaisesti. Henkilökohtaisella läsnäolollani tapahtumassa oli positiivinen vaikutus, sillä Heikkilä (2008, 20) sanoo sen takaavan korkean vastausprosentin ja vain vähäisen väärinkäsitysten mahdollisuuden, sillä olin paikalla antamassa lisäohjeita. Kyse oli siis informoidusta kyselystä, joka tarkoittaa, että tutkija on itse paikalla jakamassa lomakkeet ja kertomassa tutkimuksen tavoitteista (Hiltunen 2008, 11).

4.4 Ideasta valmiiksi kyselylomakkeeksi

Opinnäytetyöprosessini lähti käyntiin 11.4.2011, kun lähetin sähköpostia Nurmijärven kunnan kulttuurisihteerille Mia Fagerströmille ja tiedustelin häneltä mahdollista aihetta lopputyölleni (Artell 11.4.2011a). Sain 15.4.2011 häneltä vastauksen, jossa hän ehdotti kyselyn tekemistä kulttuuripalvelujen ja museon järjestämissä tapahtumassa. Hän lisäsi vielä keskustelewansa Nurmijärven kunnan museonjohtajan Leena Koskelan kanssa aiheesta ja palaavansa sitten asiaan. (Fagerström 15.4.2011a.) 20.4. sain Mia Fagerströmiltä jälleen sähköpostin, jossa hän ehdotti kyselyn tekemistä Taaborinvuoren toimintaviikoille, jotka järjestettiin 17.–20.5. ja 24.–26.5.2011 (Fagerström 20.4.2011b). Toimeksiantoni oli tehdä kysely, jossa tiedusteltiin aikuisten kävijöiden mielipiteitä tapahtumasta; mistä he pitävät erityisesti ja mitä tulisi kehittää. Tehtävääni kuului myös kyselyn toteutus toimintaviikoilla ja tulosten analysointi. (Fagerström 2011.) Varsinainen työskentely lähti käyntiin, kun tapasin ohjaajani Tiina Seikkulan Lahdessa 6.5.2011. Tapaamisen yhteydessä soitin myös Mia Fagerströmille ja kysyin muutamia tarkentavia kysymyksiä tapahtumasta, esimerkiksi syyt tapahtuman järjestämiseen ja mitä kyselyllä haluttiin tarkalleen selvittää. Puhelun aikana sovimme myös tapaamisen 10.5.2011, jolloin minulla olisi jo näyttää alustava kysely. (Fagerström 2011.)

Aikaa tapahtumaan oli tässä vaiheessa ainoastaan kymmenen päivää, joten kyselylomaketta oli lähdettävä tekemään välittömästi. Työn teoriapohja muodostui lähimatkailusta ja kulttuuritapahtumista. Aineiston hakeminen ja siihen tutustuminen alkoi ohjauksen jälkeen. Aloitin kyselylomakkeen kirjoittamisen (Liite 1) taustakysymyksistä, sillä ne tuntuivat helpoimmilta aloittaa. Taustakysymyksissä kysyttiin sukupuolta, ikää, roolia tapahtumassa (opettaja, päiväkodin työntekijä, vanhempi, muu aikuinen), asuinpaikkakuntaa (tai työpaikkakunta) sekä sitä, että tiesikö vastaaja Taaborinvuoren olevan Aleksis Kiven lapsuuden leikkipaikka. Haastavinta oli hahmotella vastausvaihtoehdot heikoilla pohjatiedoilla tapahtuman kävijöistä.

Seuraavaksi alkoi varsinaisten kysymysten laatiminen. Jaoin kysymykset teemojen alle, ja teemat hahmottuivat lopulta seuraavanlaisiksi: ennakkotiedot tapahtumasta, tapahtumapäivänä ja tapahtuman kehittäminen. Ennakkotiedoissa kysyttiin,

mistä kävijät saivat tietää tapahtumasta, saivatko he tarpeeksi tietoa, pari kysymystä verkkosivuista, ovatko he osallistuneet vastaaviin tapahtumiin ja ovatko osallistuneet muihin Taaborinvuoren tapahtumiin. Tapahtumapäivänä-teeman kysymykset liittyivät tapahtumapäivän kulkuun: monettako kertaa kävijä osallistuu tapahtumaan, onko paikka hyvin saavutettavissa, onko ajankohta oikea, onko opasteiden ja wc-tilojen määrä kunnossa sekä onko päivän pituus sopiva. Tapahtuman kehittäminen -osiossa kysyttiin paras ja huonoin aktiviteetti, onko aktiviteetteja tarpeeksi ja ovatko ne monipuolisia, miten uusiutua, mitä säilyttää, onko lapsilla tehtäviä liittyen tapahtumaan, sekä kuinka tärkeänä kävijät pitävät tällaista lähimatkailukohdetta. Kysymykset lomakkeessani olivat strukturoituja, sekamuotoisia ja avoimia (Heikkilä 2008, 49–52). Kysymyksen ”kuinka tärkeänä pidätte tällaista lähimatkailukohdetta, kuin Taaborinvuori” vastausvaihtoehdoissa käytin Likertin viisiarvoista asteikkoa erittäin tärkeästä en lainkaan tärkeään (Heikkilä 2008, 53).

Muutin kysymysten muotoa, poistin niitä ja tein uusia tilalle sitä mukaa, mitä en nätin tutustua teoriapohjan aineistoon. Vaikeinta oli hahmotella kysymyksiä ilman teoriapohjaa ja pitää kysymysten määrä kurissa. Käytin paljon strukturoituja kysymyksiä eli suljettuja kysymyksiä valmiine vastausvaihtoehtoineen, sillä Heikkilä (2008, 50–51) kertoo niiden olevan nopeita vastata ja helppoja käsitellä tilastollisesti. Hän lisää kuitenkin, että haasteena tällaisissa kysymyksissä on vaihtoehtojen lukumäärä, vastausvaihtoehtojen poissulkevuus, ja jonkin vaihtoehdon puuttuminen. Tapasin Mia Fagerströmin ja museonjohtajan Leena Koskelan 10.5.2011 Nurmijärvellä, jolloin minulla oli mahdollisuus haastatella heitä ja näyttää alustava kyselylomake. Halusin tietoa esimerkiksi tapahtuman historiasta, kävijöistä, lasten aktiviteeteista, ruokailusta ja tapahtumapäivän kulusta ja itseni sovittamisesta siihen. He korjasivat muutamia termejä lomakkeestani, joka oli tällä hetkellä noin puolitoista sivua, ja kyseenalaistivat joitain kysymyksiä, mutta muuten hyväksyivät sen. Sovimme tapaavamme seuraavan kerran sitten ensimmäisen tapahtumapäivän aamuna. (Fagerström & Koskela 2011a.) Tapaamisen jälkeen pystyin tarkentamaan vastausvaihtoehtoja ja karsimaan sekä uusimaan kysymyksiä, sillä minulla oli nyt paljon enemmän tietoa tapahtumasta. Sain mukaani myös tapahtumaesitteen, joka oli lähetetty osallistuvien kouluihin ja päiväkoteihin. Esitteessä

oli myös alueen karttakuva, jonka pyysin tapaamisessa sähköisenä, jotta voin liittää sen työhöni (Kuvio 2). (Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut 2011.)

Tämän jälkeen alkoi kyselylomakkeen viimeistely testausta varten. Avoimien kysymysten ja avoimien kysymysvaihtoehtojen eli sekamuotoisten kysymysten kanssa painiskelin pitkään, sillä ne veivät paljon tilaa, joten oli pohdittava, mitä oikeasti haluttiin tietää ja mihin vaadittiin avoin vastaus. Olin monesti epävarma, olinko varmasti listannut todennäköisimmät vastausvaihtoehdot, jolloin Heikkilä (2008, 52) suosittelee jättämään vaihtoehdon ”muu, mikä” joukkoon. Lähetin 12.–13.5.2011 kyselylomakkeen testattavaksi muutamalle sopivalle henkilölle perheeni ja ystävieni lisäksi. Hyödyllisin palaute tuli serkultani, joka oikaisi muutaman kieliooppi- ja kirjoitusvirheen sekä ehdotti selkeämpää sanajärjestystä parissa kysymyksessä (Artell 13.4.2011b). Lomakkeita tulostin yhteensä 120 kappaletta. Tavoitteeni oli saada vähintään sata vastausta, sillä silloin Vallin (2001, 103) mukaan tutkimuksen pohjalta tehdyt yleistykset ovat luotettavampia. Hankin myös neljä kappaletta puristusaluustoja, jotta vastaajien olisi helppo täyttää lomake seisten luonnon helmassa.

4.5 Otos

Tutkimuksessani populaatioon eli perusjoukkoon kuuluivat kaikki Taaborinvuoren toimintaviikkojen kävijät, lapset ja aikuiset. Toimeksiantajani toiveesta otokseni muodostui tapahtuman aikuiskävijöistä. (Heikkilä 2008, 33.) Harkinnanvarainen otanta (convenience sampling) perustui läsnäolooni tapahtumassa ja omaan harkintaani vastaajia valittatessa. Harkinnanvaraista otantaa käytetään yleensä paikoissa, joissa on mahdollisuus tavata suurin joukoin erilaisia ihmisiä. Tällaisen otannan tulos ei ole otos, vaan itse asiassa näyte. (Holopainen, Tenhunen & Vuorinen 2004, 19.)

Tapahtuman aikuiset kävijät olivat muun muassa opettajina ja vanhempina valvomassa 4–8-vuotiaita lapsia, joten en saanut missään nimessä häiritä tätä tehtävää, vaan odotin sopivaa hetkeä. Kun olin itse vakuuttunut, että henkilö saattaisi olla hetken vapaa, varmistin sen vielä kysymällä kohteliaasti, että olisiko hänellä

hetki aikaa vastata kyselyyn. Yleensä laadulliselle tutkimukselle tyypillisessä harkinnanvaraisessa näytteessä valitaan Kiviniemen (2001, 68) mukaan tutkimuskohteiksi ainoastaan sellaiset henkilöt, joiden kautta ilmiöön voidaan syvällisesti perehtyä. Tässä tapahtuksessa ne olivat aikuiset, joilla oli sillä hetkellä tauko muuten työn täyteisessä päivässä. Aikuisia kävijöitä tapahtumassa vieraili 17.–20.5. ja 24.–26.5.2011 yhteensä 473 (Koskela 2011c). Päivittäin aikuisia oli noin 40–80 riippuen oliko kyseessä koululais- vai päiväkotipäivä (Fagerström 2011). Sain tapahtuman aikana yhteensä 107 vastausta.

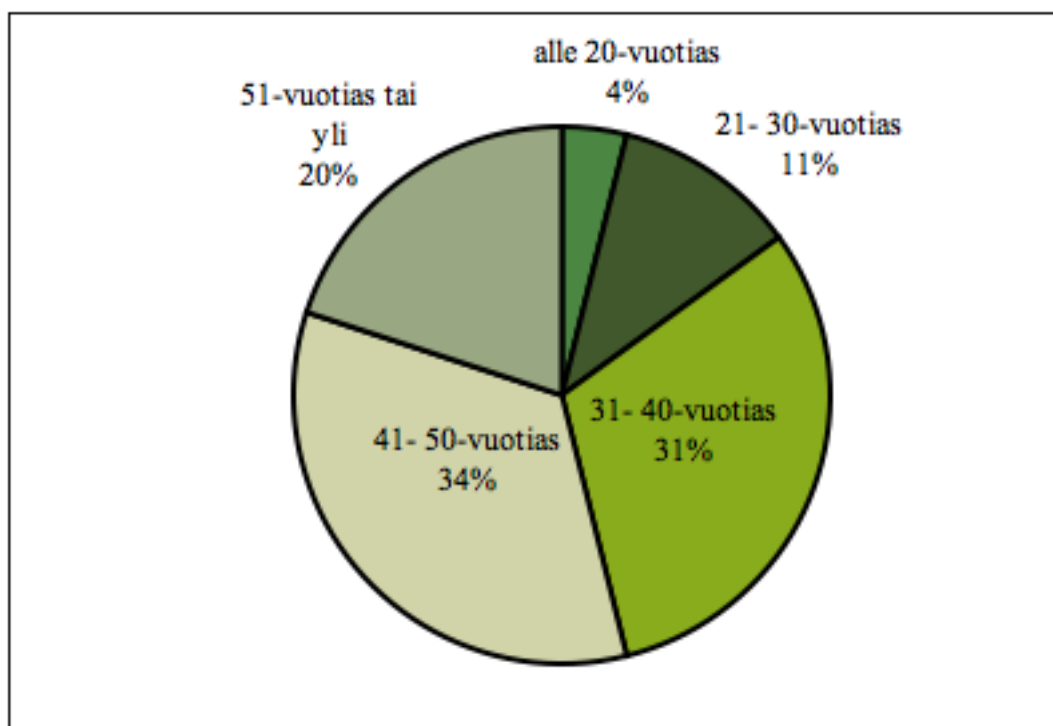
Hyviä puolia tässä harkinnanvaraisessa otannassa ovat nopeus, joustavuus ja halpuus. Sen haasteena on, että valitut henkilöt eivät välttämättä edusta täydellisesti perusjoukkoa johtuen valintamenettelystä. Menetelmällä voidaan kuitenkin saada luotettavia tuloksia, kunhan esimerkiksi perusjoukko tunnetaan hyvin ja tulosten analysoinnissa käytetään erityistä varovaisuutta. (Holopainen & Pulkkinen 2008, 36.)

5 TUTKIMUKSEN TULOKSET JA ANALYYSI

Sain tapahtumassa vastauksia yhteensä 107 kappaletta. Kaikki lomakkeet eivät kuitenkaan olleet täydellisesti täytettyjä, joten kaikkiin kysymyksiin en saanut 107 vastausta. Tässä luvussa käyn läpi kyselyn vastaukset ja analysoin vastauksia tutkimukseni teorian pohjalta. Jaoin kysymykset teemojensa mukaan. Lopuksi teen SWOT-analyysin kyselyn vastausten, omien kokemusten sekä teorian pohjalta.

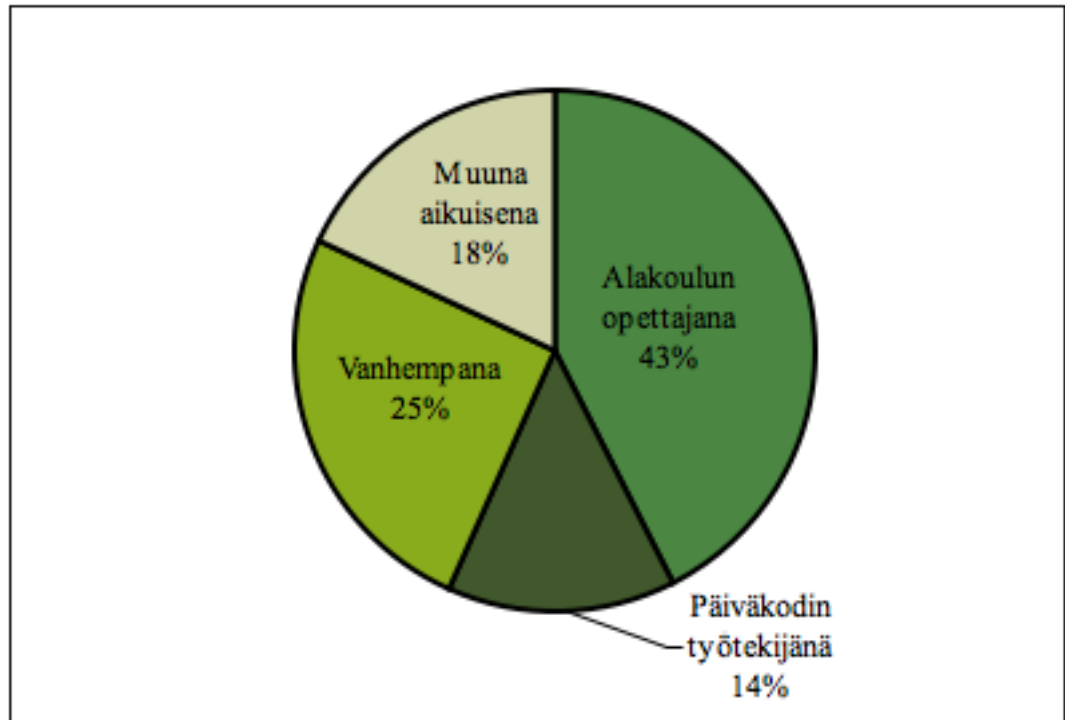
5.1 Taustatiedot

Suurin osa opettajista ja muista valvojista tapahtumassa oli naisia, joten 89 % (91 henkilöä) myös vastaajistani oli naisia. Ainoastaan 11 % (11 henkilöä) vastaajista oli miehiä. Yli puolet kyselyyn vastanneista (Kuvio 3) olivat joko 31–40-vuotiaita, 31 % (31 henkilöä) tai 41–50-vuotiaita, 34 % (34 henkilöä). 51-vuotiaita tai yli oli 20 % (20 henkilöä) ja 21–30-vuotiaita 11 % (11 henkilöä). Alle 20-vuotiaita oli ainoastaan 4 % eli neljä henkilöä vastaajista. Tähän kysymykseen oli jäänyt kiireessä yksi valitettava huolimattomuusvirhe. Tarkoitukseni oli laittaa ensimmäiseksi vastausvaihtoehdoksi 20-vuotias tai alle, mutta se jäikin huolimattomuuttani alle 20-vuotiaaksi. Näin ollen tasan 20-vuotiaille ei ollut vastausvaihtoehtoa ollenkaan, mikä oli suuri virhe tällaisessa kyselyssä.

Kuvio 3. Vastaajien ikäjakauma. (n= 100)

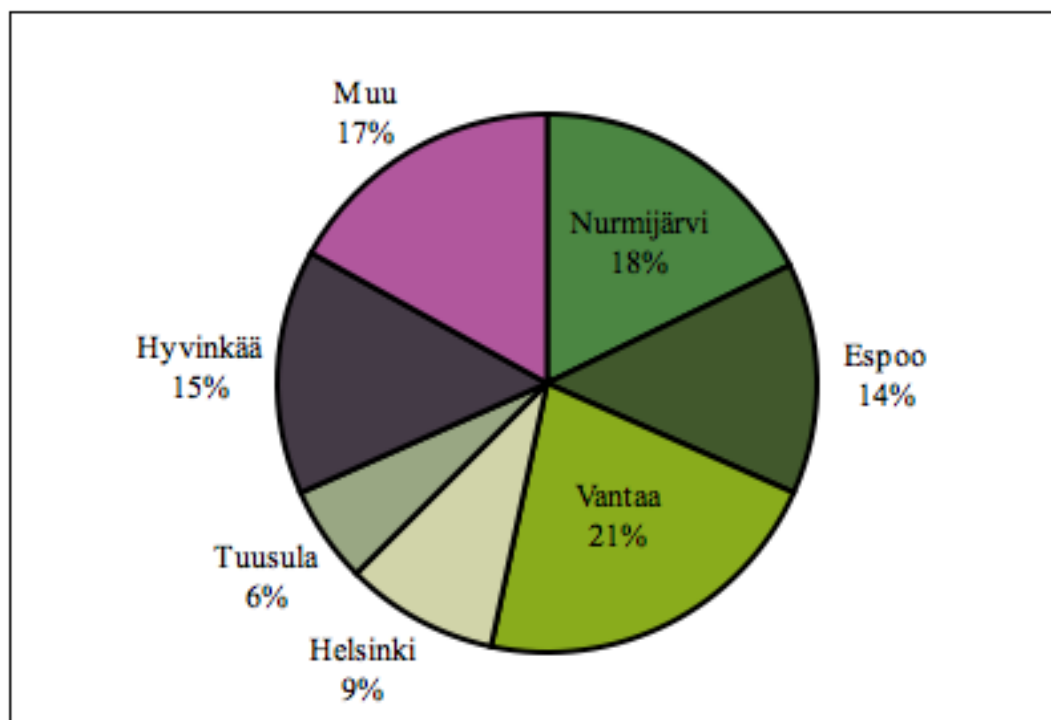
Melkein puolet kyselyyn vastanneista, 43 % (42 ihmistä) oli alakoulun opettajia. 25 % (24 henkilöä) oli vanhempina tapahtumassa (Kuvio 4). Päiväkodin työntekijöitä oli 14 % vastaajista (14 henkilöä) ja muuna aikuisena 18 % (18 henkilöä). Näitä muita aikuisia olivat esimerkiksi isovanhemmat, sijaiset ja erityisavustajat.

Kuvio 4. Vastaajien rooli tapahtumassa. (n= 99)

Ainoastaan 18 % vastaajista (18 henkilöä) oli Nurmijärveltä, loput olivat tulleet muilta paikkakunnilta. 21 % (22 henkilöä) oli tullut Vantaalta, 15 % (15 henkilöä) Hyvinkäältä, 14 % (14 henkilöä) Espoosta, 9 % (9 henkilöä) Helsingistä ja 6 % (6 henkilöä) Tuusulasta (Kuvio 5). Loput 17 % olivat tulleet muualta: seitsemän henkilöä Keravalta, kuusi Sipoosta sekä yksi henkilö Vihdistä, Nummelasta, Mäntsälästä ja Järvenpäästä.

Viimeisellä kysymyksellä mittasin kävijöiden ennakkotietoja Taaborinvuoresta. Lähes kaikki, 92 % (91 henkilöä) tiesivät tapahtumapaikan olevan Aleksis Kiven lapsuuden leikkipaikka. Vain 8 % (8 henkilöä) ei tätä tiennyt ainakaan etukäteen.

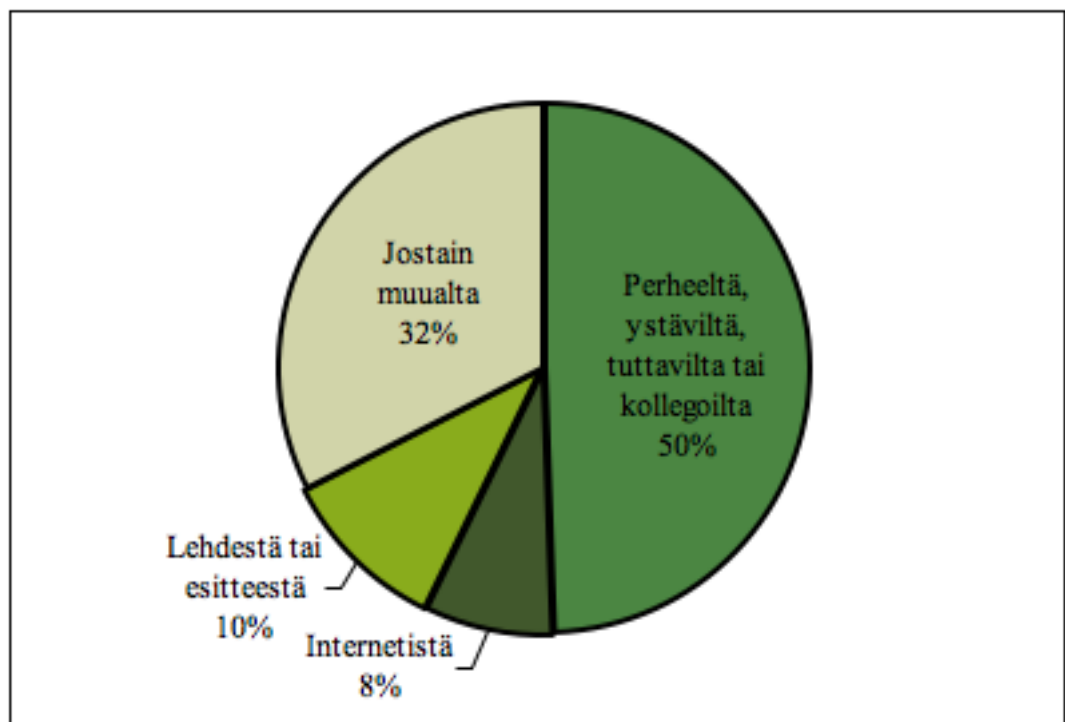

Kuvio 5. Vastaajien koti- tai työpaikkakunta. (n= 101)

Valtaosa kyselyyni vastanneista oli naispuolisia henkilöitä, kuten myös suurin osa kulttuuritapahtumiin osallistuvista, niin Getzin kuin Tilastokeskuksenkin mukaan. Getzin tutkimat kulttuuritapahtumissa kävijät ovat iältään 45–64-vuotiaita. Yli puolet (54 %) kyselyyni vastanneista henkilöistä olivat iältään 41–51-vuotiaita tai yli. Tilastokeskuksen mukaan kulttuuritapahtumissa kävijät ovat pääosin nuoria 15–24-vuotiaita tai 25–44-vuotiaita. 42 % kyselyyni vastanneista oli 21–30-vuotiaita tai 31–40-vuotiaita, joten yhtäläisyyksiä kyselyn vastausten kanssa löytyy molemmista lähteistä. Melkein puolet vastaajista (43 %) oli alakoulun opettajia, joten Getzin huomiot hyvin kouluttautuneista kulttuuritapahtumakävijöistä pitävät paikkansa. Oli tosin odotettavissa, että tällaisen luokkaretkitapahtuman valvojat ovat suurilta osin opettajia. Melkein kaikki tapahtuman kävijät tulivat, tai ainakin heidän työpaikkansa sijaitsi lähialueilla ja -kunnissa. Lähimatkailukohteelle tämä on Petrisalon mukaan hyvin tyypillistä, sillä lähimatkailijat tekevät näitä matkoja kodin tai työpaikkakunnan lähialueille. Näin analyysia tehdessä on kuitenkin hyvä huomioda, että valtaosa valvojista oli työaikana tapahtumassa, joten heitä ei voi suoraan rinnastaa kulttuuritapahtumissa kävijöihin.

5.2 Ennakkotiedot tapahtumasta

Aivan ensimmäiseksi tiedustelin, mistä henkilö sai tietää tapahtumasta. Kuviosta 6 voidaan todeta, että 50 % vastaajista (52 henkilöä) sai tiedon tapahtumasta perheeltä, ystäviltä, tuttavilta tai kollegoilta. 32 % (34 henkilöä) oli valinnut vaihtoehdon ”Jostain muualta, mistä?”. Suurin osa heistä oli saanut tiedon koululta (25 henkilöä), ja 6 henkilöä oli osallistunut ennenkin tapahtumaan, joten he eivät enää muistaneet mistä alunperin olivat tiedon saaneet. Kaksi henkilöä oli saanut tietää tapahtumasta päiväkodista ja yksi töistä. 10 % vastaajista (11 henkilöä) sai tiedon lehdestä tai esitteestä ja 8 % (8 vastaajaa) internetistä.

Kuvio 6. Ennakkotiedon saaminen tapahtumasta. (n= 105)

Kun oli kyse tiedosta ja sen saannista, lähes kaikki (93 %, 97 henkilöä) olivat sitä mieltä, että he saivat riittävästi tietoa käyttämästään lähteestä. Ainoastaan 7 % vastaajista (7 henkilöä) oli sitä mieltä, että he eivät saaneet tarpeeksi tietoa. Eräs henkilö olisi kaivannut tietoa eri pisteiden tekemisistä ja mitä pisteitä ylipäätään on tapahtumassa, ja toinen olisi halunnut teatteriaikataulua. Yhdessä lomakkeessa henkilö päivitteli, kun muilla oli tietoa tapahtumasta ja hänellä ei.

Kun tiedustelin internetin käyttöä tapahtuman puitteissa, ainoastaan 40 % vastaajista (42 henkilöä) oli vieraillut Taaborinvuoren tai Nurmijärven kunnan verkkosivuilla hakiessaan tietoa tapahtumasta. Yli puolet vastaajista eli 60 % (62 henkilöä) ei ollut vieraillut verkkosivuilla. Vapaassa palautteessa verkkosivuille keuhuttiin Nurmijärven kunnan sivujen uutta ilmettä ja niiden selkeyttä sekä toivottiin kuvia ja tapahtumapäivien ohjelmaa sivuille. Toinen löysi etsimänsä, kun taas toiselle ei tullut mieleenkään vierailla verkkosivuilla. Erään henkilön mielestä tietoa Taaborinvuoresta oli vähän, ja hän oli ”sekoillut” kunnan ja Taaborinvuoren sivujen välillä.

40 % (35 henkilöä) kyselyyn vastanneista oli osallistunut toimintaviikkoja vastaavaan tapahtumaan, kun taas 60 % (71 henkilöä) ei ollut osallistunut muihin vastaaviin tapahtumiin. Tarkoitukseni oli nimenomaan kysyä näitä muita vastaavia tapahtumia, eikä ottaa toimintaviikkoja mukaan lukuun. Vastaavissa tapahtumissa käyneitä pyysin vielä kertomaan, missä tällainen tapahtuma oli ollut. 12 henkilöä kirjoitti tähän Taaborinvuoren toimintaviikot, vaikka tarkoitukseni ei ollut selvittää sitä. Onneksi sain kuitenkin muitakin vastauksia. Märkiö ja Seura-saari saivat kumpainenkin kaksi mainintaa. Lisäksi mainittiin Nurmijärvi (vastaaja tarkoittanee toimintaviikkoja), Glims-museo, Helsinki, Lauttasaari, Aulanko, Porvoo, Turku, Kuopio sekä Tanska.

62 % vastaajista (66 henkilöä) ei ollut osallistunut muihin Taaborinvuoren tapahtumiin. 38 % vastaajista (40 henkilöä) kertoi käyneensä muissa tapahtumissa, ja lisäkysymyksellä ”Mihin?” halusin selvittää, missä tapahtumissa henkilöt olivat käyneet. 26 henkilöä oli käynyt Taaborinvuoren kesäteatteriesityksissä, 6 konserteissa, ja eräs oli osallistunut alueella 50-vuotisjuhliin.

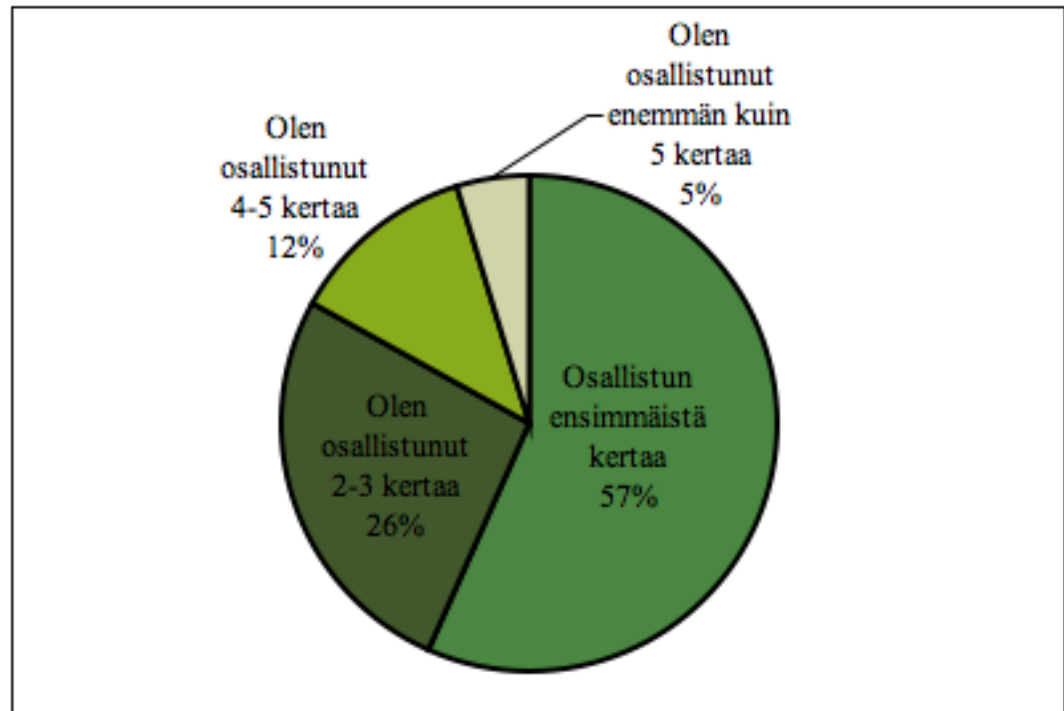
Kyselyyn vastanneista puolet, 50 % sai tiedon tapahtumasta ”puskaradiosta” eli perheeltä, ystäviltä, tuttavilta tai kollegoilta. Petrisalon ja Kallin mukaan tiedot lähimatkailukohteesta hankitaankin usein tämän ”puskaradion” kautta, ja se taikaakin olla jopa yksi tiedon pääväylistä, kun on lähimatkailusta kyse. ”Puskaradion” lisäksi internet on erittäin tärkeä tiedonvälityskanava lähimatkailijoiden ja kohteiden välillä, Kalli lisää. Kuitenkin ainoastaan 8 % vastaajista oli saanut tiedon internetistä, joten tapahtumalla olisi hyvät mahdollisuudet päästä laajenta-

maan kävijäkuntaansa sekä jakamaan ajankohtaista tietoa laajemmalle ja nopeammin. Lähes kaikki (93 %) kyselyyn vastanneista olivat kuitenkin tyytyväisiä saamaansa tietoon, joten ainakin yksi saavutettavuuden kolmesta ulottuvuudesta on kunnossa. Tämä Kotkan ensimmäinen ulottuvuus koski kohteen löytämistä muiden joukosta. 60 % kyselyyn vastanneista ei ollut vieraillut kunnan tai Taaborinvuoren internetsivuilla, mikä vahvistaa edelleen sitä, kuinka heikossa asemassa internet on tapahtuman osalta. Ainoastaan ”puskaradioon” luottaminen ei kannu mielestäni pitkälle tulevaisuuteen, vaan nyt olisi aika toimia ja saada tapahtuman markkinointi ajan vaatimalle tasolle.

Taaborinvuoren toimintaviikot, niin kuin muutkin kulttuuritapahtumat esittelevät Getzin ja Hallin mukaan jotakin ainutlaatuista, ja tämä toimii vetovoimatekijänä kävijöille. Toimintaviikot esittelevät Nurmijärven historiaa, perinteitä ja elämäntapoja, jotakin uniikkia siis, mitä ei voi muualla kokea. Kilpailijoita tälle tapahtumalle onkin vähän, sillä 60 % vastaajista ei ollut koskaan vieraillut vastaavissa tapahtumissa, ja niistä 40 %:sta, jotka olivat osallistuneet vastaaviin tapahtumiin, 12 henkilöä oli osallistunut nimenomaan toimintaviikoille. Historiallisia ja museoituja kulttuuriympäristöjä, kuten Taaborinvuori, pyritään herättämään eloon tapahtumin ja näyttelyin (Vuoristo & Vesterinen). Tapahtumat ovat erittäin tärkeitä Taaborinvuorelle, sillä sen kaltaiset ympäristöt ovat Vuoristo ja Vesterisen mukaan aina olleet matkailun peruspilareita. Yli puolet (62 %) vastaajista ei ollut osallistunut muihin Taaborinvuoren tapahtumiin. Suosituimmat tapahtumat niiden 35 %:n joukossa, jotka olivat osallistuneet muihin tapahtumiin, olivat kesäteatteri ja konsertit.

5.3 Tapahtumapäivänä

Hieman yli puolet kyselyyn vastanneista (57 %, 60 henkilöä) osallistui Taaborinvuoren toimintaviikoille ensimmäisen kerran (Kuvio 7). 26 % (28 henkilöä) oli osallistunut tapahtumaan kahdesta kolmeen kertaan ja 12 % (13 henkilöä) neljästä viiteen kertaan. 5 % vastaajista eli 5 henkilöä olivat jo konkareita, sillä he olivat osallistuneet enemmän kuin viisi kertaa tapahtumaan.

Kuvio 7. Monettako kertaa vastaaja osallistuu tapahtumaan. (n= 106)

Saavutettavuus on tärkeä tekijä lähimatkailussa, ja halusinkin tiedustella kyselyssä Taaborinvuoren saavutettavuutta. Kaikki 107 kyselyyn vastannutta (100 %) olivat sitä mieltä, että Taaborinvuori on hyvin saavutettavissa. Tosin osallistujat tulivat pääosin tilausbusseilla tai omilla autoilla. Saavutettavuus esimerkiksi julkisella liikenteellä onkin sitten toinen asia, ja sitä en päässyt tällä kyselyllä arvioimaan. Omalla kokemuksellani Palojoen ja Taaborinvuoren saavutettavuus julkisella liikenteellä on keuhno. Valtaosa, 93 % vastaajista (99 henkilöä) piti ajankohtaa sopivana tapahtumalle. Ainoastaan 7:lle prosentille (8 henkilölle) tapahtuman ajankohdalla ei ollut merkitystä. Kolmas ”Mielestäni syksy sopisi paremmin.” ja neljäs vaihtoehto ”Tapahtuma tulisi järjestää muulloin. Milloin?” eivät saaneet lainkaan kannatusta kyselyyn vastanneiden keskuudessa.

Tapahtuma-alueen opasteet ovat tärkeä seikka niin saavutettavuuden kuin tapahtuman onnistumisenkin kannalta. Lähes kaikkien, 90 %:n (96 henkilön) mielestä Taaborinvuoren museoalueella on riittävästi opasteita. 10 % :n(11 henkilön) mielestä alueelta kuitenkin puuttui tärkeitä opasteita. Karttoja alueesta ja kylttejä näyttämään pisteiden sijaintia kaivattiin sisään tuloon, polkujen varsille, risteyksiin ja mäenpäälle Aleksis Kiven leikkikirkon tietämille. Syntymämökin ja WC-

kylttien sijoittamiseen kaivattiin erityishuomiota, sillä ne eivät oikein tahtoneet kyselyyn vastanneiden mukaan löytyä. Pisteiden kohdalle eräs henkilö kaipasi ”Odota tässä vuoroasi” -kylttiä, joka hänen mukaansa estäisi mahdollisen etuilun. Suurin osa vastaajista, 87 % (91 henkilöä) oli sitä mieltä, että wc-tiloja on riittävästi. Noin kymmenesosalle (13 %:lle, 14 henkilölle) nykyiset wc-tilat eivät kuitenkaan riittäneet, vaan he olisivat kaivanneet alueelle niitä lisää. Valtaosa kyselyyn vastanneista (96 %, 103 henkilöä) piti päivää sopivan pituisena. Ne neljä henkilöä (4 %), joiden mielestä päivän pituudessa oli huomioitavaa, antoivat oman ehdotuksensa lomakkeeseen. Toisten mielestä päivä oli liian pitkä ja voisi loppua jo klo 13:00, kun taas toisten mielestä päivä oli liian lyhyt ja voisi alkaa klo 9:00.

Hieman alle puolet kyselyyni vastanneista on osallistunut tapahtumaan jo useamman kerran. Syy tähän voisi esimerkiksi löytyä Leen ym. toteamista motivaatiotehtävistä kulttuuritapahtumiin osallistuvien keskuudessa, kuten sosiaalinen kanssakäyminen, tapahtuman vetovoima tai pako arjesta. Opettajat ja muut valvojat pääsevät tapahtuman yhteydessä tapaamaan toisiaan, ja varmasti heitä kiehtoo ajatus päivästä luonnossa verrattuna päivään luokkahuoneessa. Mason ja Beaumont-Kerridge olivat huomanneet tutkimuksessaan, että valtaosa kävijöistä (3/4) oli osallistunut tapahtumaan ennenkin, ja heistä kolmasosa enemmän kuin viisi kertaa. Usemman kerran kävijöitä oli omassa tutkimuksessani hieman vähemmän, ja heidän olivat pääasiassa työmatkalla, mutta tulosten perusteella usakaltaisin sanoa, että kulttuuritapahtumissa kävijät osallistuvat ainakin osittain yhä uudestaan samaan tapahtumaan.

Valtaosa osallistujista tuli tapahtumaan tilausbusseilla ja omilla autoilla, joten ei ollut yllätys, että kaikkien vastaajien mielestä saavutettavuus oli hyvä. Tämä tarkoittaa, että Kotkan toinenkin saavutettavuuden ulottuvuus on kunnossa, ainakin tilausliikenteen osalta. Toinen saavutettavuuden ulottuvuushan koski kohteeseen pääsemistä. 90 %:n mielestä tapahtumassa on riittävästi opasteita, joten kolmaskin Kotkan ulottuvuus on kunnossa, joka tarkoittaa tiedon löytämistä ja opastusta paikan päällä. Hallaa kohteen saavutettavuudelle tekee heikko julkinen liikenne kohteeseen paikasta kuin paikasta. Esteettömyys on myös alueelle ongelma, sillä Taaborinvuoren kaltaista kulttuuriympäristöä ja mäkeä on vaikea tehdä täysin esteet-

tömäksi ympäristön siitä kärsimättä. Mahdollista kulkeminen kuitenkin on, sillä tapahtumaan osallistui monia erityislapsia. Voidaan siis todeta, että Taaborinvuori ja sen toimintaviikot ovat erittäin kilpailukykyisiä kohteita.

Tarjonta on toimintaviikkojen tapauksessa kohdistettu juuri oikein: 93 % kyselyyn vastanneista pitää tapahtuman ajankohtaa erittäin sopivana. Se sopii juuri koulu-
laisten keväiseen luokkaretkiaikaan, ja silloin tällaisille tapahtumille on varmasti paljon kysyntää. Koska tapahtuman pituudella voi Puczkón ja Rátzin mukaan olla tekemistä sen suosion kanssa, niin hyvä, että ainakin tapahtumapäivän pituus on vastaajille mieluinen (96 %).

5.4 Tapahtuman kehittäminen

Lähes kaikkien (95 %:n, 102 henkilön) mielestä lapsille oli tarjolla tarpeeksi aktiviteetteja tapahtumassa. Ainoastaan 5 % (5 henkilöä) oli sitä mieltä, että aktiviteetteja ei ollut tarpeeksi. Kyselyyn vastanneet olivat monipuolisuudestakin yhtä mieltä, sillä 96 % (100 henkilöä) vastasi aktiviteettien olevan monipuolisia. Vain 4 % eli neljä ihmistä ei pitänyt aktiviteetteja monipuolisina.

Kysymys parhaasta aktiviteetista oli avoin, ja pyysin lomakkeessa vastaukselle myös perustelut. Muutamit mainitsivat monia aktiviteetteja, vaikka tarkoitus oli valita ainoastaan yksi, mutta otin kuitenkin kaikki maininnat huomioon. Taulukosta 3 voidaan huomata, että ylivoimaisesti eniten mainintoja (20 kpl) parhaaksi aktiviteetiksi sai kivenhionta, jossa lapset saivat hioa itselleen muiston tapahtumapäivästä. Perusteluiksi vastaajat kirjoittivat lasten viihtyvän ja pitävän pisteestä kovasti. He sanoivat sen olevan lasten suosikki, sillä lapset halusivat siihen yhä uudelleen. Parasta tässä toiminnallisessa pisteessä oli vastaajien mukaan se, että lapset pääsivät omin käsin tekemään itselleen muiston, ja se aktivoi vilkkaitakin yksilöitä. Kiitosta sai myös aktiviteetin erillaisuus, kivenhiontaa kun pääsee harvoin kokeilemaan. Se oli kuulemma oikein mukavaa ja kehittävää. Toiseksi sijoitui parhaan aktiviteetin äänestyksessä jokapäiväinen teatteriesitys Taaborinvuoren ulkoilmanäyttämöllä (14 mainintaa). Kansansatuihin pohjautuva näytelmä oli ni-

meltään Possujen opetukset. Vastaajat kehuivat sitä erittäin hauskaksi, esitys rytmitti hyvin päivää, ja lapsilla oli mahdollisuus hetken rauhoittumiseen. Erään vastaajan mielestä lapsilla on nykyään vähän tällaisia tilaisuuksia teatteriesityksen seuraamiseen.

Taulukko 3. Paras aktiviteetti.

Aktiviteetti	Vastaajia	Prosenttiosuus
Kivenhionta	20	22
Teatteri	14	16
Liikuntaleikit	11	11
Satu	10	10
Musiikkipaja	10	10
Satupolku	9	9
Langan kehräys	6	6
Majanrakennus	5	5
Rintamerkkipaja	4	4
Sepän paja	3	3
Maton kutominen	3	3
Silitys	1	1
Yhteensä	96	100

Kolmanneksi tulivat 11:llä maininnalla liikuntaleikit, joita leikittiin ulkoilmanäytämön ympärillä. Näitä leikkejä olivat muun muassa puujalat, pussijuoksu, tervapata ja köydenveto. Ne vastaajat, joiden mielestä liikuntaleikit olivat paras aktiviteetti, perustelivat sitä hauskuudella, uutuudella ja erilaisuudella, sillä näitä leikkejä lapset eivät vastaajan mielestä enää nykyään leiki. Leikit olivat tapahtumassa todella suosittuja lasten keskuudessa ja oiva mahdollisuus purkaa ylimääräistä energiaa.

Jaetulle neljännelle sijalle nousivat kymmenellä maininnalla satu ja musiikkipaja perinteisine lauluineen ja leikkeineen. Satutädin luona lapset viihtyivät hyvin. Itse satutäti sai kiitosta persoonallisuudestaan ja siitä, että hän sai aitoudellaan kaikki mukaan ja hän otti erilaiset lapset huomioon. Vastaajien mielestä satu oli elävä sekä mukaansatempaava, ja erityisesti sadepäivinä satutädin lämpimään mökkiin oli mukava tulla. Musiikkipajassa lapset pääsivät musiikinopettajan johdolla laulamaan ja leikkimään perinteisiä laululeikkejä. Vastaajien mielestä tämä oli paras aktiviteetti, sillä opettaja sai kaikki lapset mukaan ammattitaitoisella ohjauksel-

laan ja motivoivalla ohjelmalla. Lapset oppivat hauskat leikit nopeasti, ja leikeissä oli mukana vanhaa, uutta ja iloisuutta. Pajaa kehuttiin myös mukavaksi paikaksi, jossa lapsilla oli taas mahdollisuus hetken rauhoittumiseen muuten niin hektisenä päivänä. Viidenneksi parhaaksi aktiviteetiksi tuli yhdeksällä maininnalla nuoriso- ja vapaa-ajan opiskelijoiden ideoima ja toteuttama satupolku metsässä. Sitä keuhuttiin elämykselliseksi, erilaiseksi, monipuoliseksi ja vähän jopa jännittäväksi. Erityisesti 8–9-vuotiaat innostuivat siitä erään vastaajan mukaan.

Langan kehräys sai erityisesti kiitosta itse esittelijän ansiosta, joka oli vastaajien mielestä hyvä ja asiantunteva. Esittelyä oli mukava ja helppo niin kuunnella kuin katsellakin, ja siitä sai paljon uutta tietoa. Majanrakennuksen valintaa vastaajat perustelivat käsillä tekemisellä ja sillä, että lapset pääsevät harvoin rakentamaan majoja tällä tavoin. Eräiden henkilöiden mukaan piste innosti kuitenkin lähinnä poikia, ja majoja sekä ohjaajia olisi voinut olla heidän mielestään enemmän. Rintamerkkipajan perusteluna oli itse tekeminen, vaikka tämä piste kiinnosti hie- man enemmän tyttöjä. Sepän paja sai kiitosta vanhasta perinteestä, joka kiinnosti myös lapsia. Silityspiste sopi erään vastaajan mielestä hyvin pienemmille lapsille. Yleisesti kehuja saivat kädentaitoja, askartelua vaativat toiminnalliset pajat, luon- to ja vanhan ajan asiat. Teatteriesitystä odotettiin innolla, ja erityisesti tytöt pitivät kivistä ostomahdollisuudesta. Monet eivät osanneet valita mielestään parasta aktiviteettia, sillä kaikki olivat heidän mielestä hyviä, ja lapsilla oli hauskaa. Eräs- tä vastaajaa lainatakseni: ”Koko tapahtuma on omiaan vahvistamaan nurmijärveläisiä juuria.”

Huonoimman aktiviteetin jaetulle ensimmäiselle sijalle viidellä äänellä tulivat teatteriesitys, sepän paja ja Aleksis Kiven koti (Taulukko 4). Teatteriesitys sai viisi ääntä huonoimmaksi aktiviteetiksi, sillä kuuluvuus oli ollut erittäin huono, johtuen osittain yllä kulkevasta lentoliikenteestä. Erään perustelun mukaan esitys oli lyhyt sekä ”nössö”, ja toinen valitti kuumuutta katsomossa aurinkoisena päivä- nä. Sepän paja oli kyselyyn vastanneiden mielestä erikoinen, eikä innoittanut lap- sia. Seppä ei kertonut siitä, mitä teki, ja lapset eivät malttaneet kuunnella ”hidas- ta” kerrontaa. Miinusta piste sai myös pajan pienestä koosta. Aleksis Kiven kodis- sa taas opastus oli erään henkilön mukaan huonompi kuin viime vuonna, sillä opas ei saanut lapsia mukaan. Toisenkin henkilön mukaan esittelyssä oli liian vä-

hän huomioitu lapsia. Ruuhkat ja pitkät jonot pisteellä aiheuttivat sen, että kaikki ryhmät eivät ehtineet käydä kodissa. Eräs henkilö toivoi lyhyempää esittelyä ja toinen etukäteen jaettuja vierailuaikoja ryhmille.

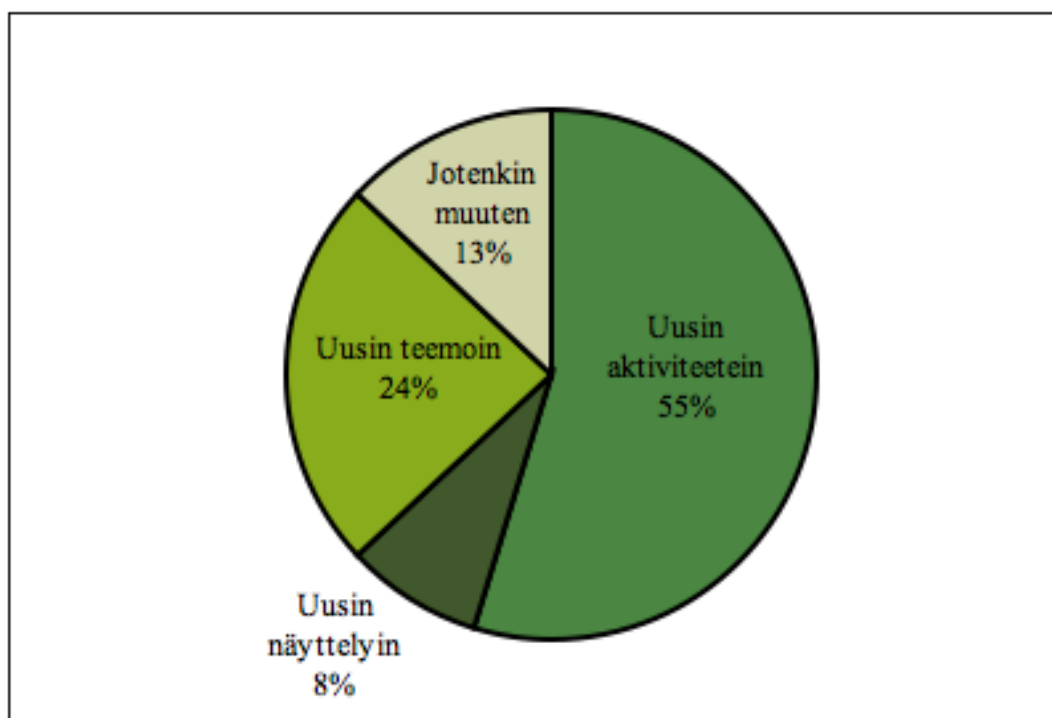
Seuraavaksi sijoittuivat neljällä äänellä kivikorujen myyntipiste ja satupolku. Myyntipiste oli kuin ”toisesta maailmasta”, ja se haluttiin pois alueen keskipisteestä, sillä kaikilla ei ollut rahaa mukanaan. Satupolku oli kyselyyn vastanneille pettymys, sillä se oli ollut yllättävän lyhyt, ja nimi oli johtanut harhaan. Viimeinen piste satupolulla oli jopa pelottanut erästä ryhmää.

Lapset eivät vastaajien mukaan jaksaneet rauhoittua kuuntelemaan satua, eikä musiikkipajan laulut ja leikit kiinnostaneet poikia. Liikuntaleikit olivat olleet pettymys siksi, että lapset olivat odottaneet hauskaa, viimevuotista tehtävärataa, jota ei kuitenkaan tänä vuonna enää ollut. Maton kutominen sai miinusta siksi, että pisteessä pystyi vain pari lasta tekemään mattoa kerralla. Langan kehräys taas oli erään vastaajan mukaan aikuisille mielenkiintoinen, mutta lapsille tylsä. Majanrakennukseen toivottiin edelleen enemmän ohjaajia. Kaikki eivät kuitenkaan osanneet nimetä huonointa aktiviteettia, sillä useimmiten vastaajat pitivät kaikista. Metsään toivottiin tekemistä lapsille luontoon liittyen, ja makkaragrilli oli ollut jonkun vastaajan mielestä vajaakuntoinen.

Taulukko 4. Huonoin aktiviteetti

Aktiviteetti	Vastaajia	Prosenttiosuus
Teatteri	5	15
Sepän paja	5	14
Aleksis Kiven koti	5	14
Myyntipiste	4	12
Satupolku	4	12
Silitys	3	9
Satu	2	6
Musiikkipaja	2	6
Liikuntaleikit	1	3
Maton kutominen	1	3
Langan kehräys	1	3
Majan rakennus	1	3
Yhteensä	34	100

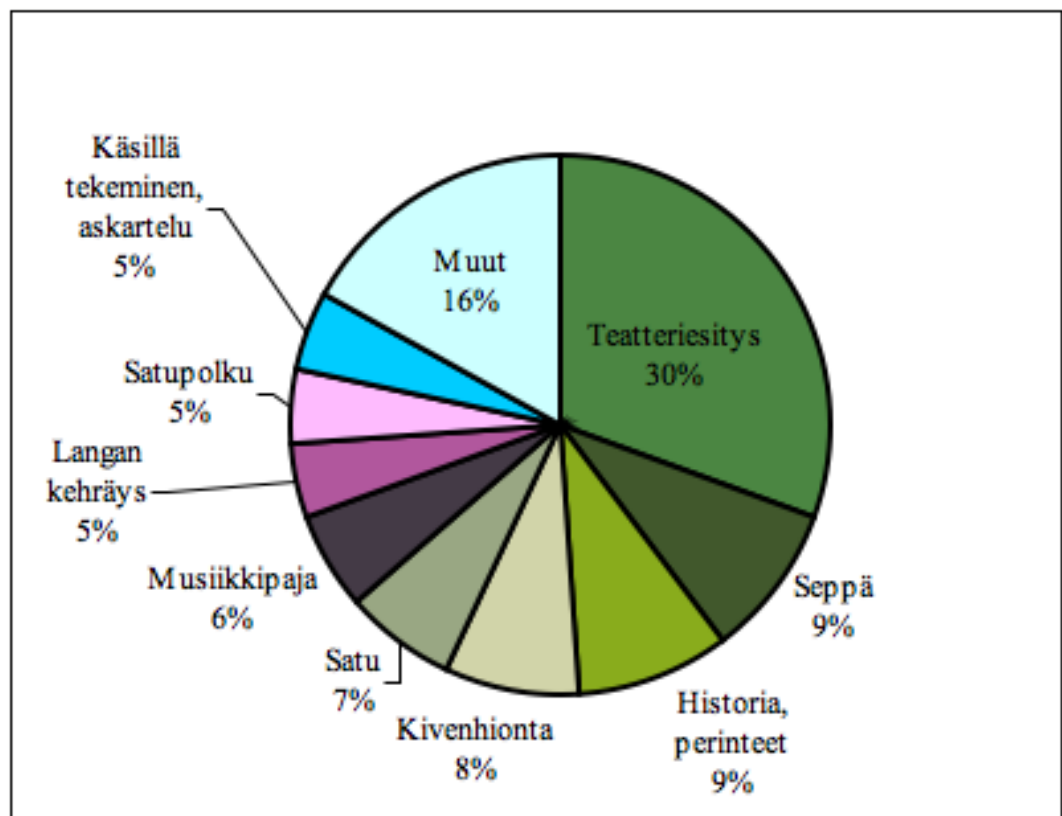
Niin kuin kaikissa tapahtumissa, uusiutuvuus on tärkeää, jotta kävijät osallistuvat yhä uudelleen ja uudelleen. Kysyin, miten kävijät haluaisivat tapahtuman uusiutuvan, ja heillä oli mahdollisuus valita useampi vaihtoehto. Puolet kyselyyn vastanneista, 55 % (46 henkilöä) halusi tapahtuman uusiutuvan uusin aktiviteetein (Kuvio 8). 24 % vastaajista (20 henkilöä) toivoi uusia teemoja ja 8 % (7 henkilöä) uusia näyttelyitä. 11 henkilöä (13 % vastaajista) halusi sen uusiutuvan jotenkin muuten. ”Vanhoja säilyttäen”, vastasi eräs kävijä. Teatteriesitykseen kaivattiin parannusta ja jopa enemmän esityksiä tapahtumapäivälle. Sadepäivänä myös katettuja ruokapaikkoja kaivattiin enemmän. Satupolkua vastaajat halusivat erityisesti hioa ja jopa pidentää sekä toivoivat muita ohjattuja kävelypolkuja metsään. Eräs henkilö haluaisi jotakin ”miehekästä” tekemistä pojille, esimerkiksi kiipeilyä. Monien mielestä tapahtuman ei tarvitsisi kuitenkaan uusiutua, vaan näin on hyvä, ja samaa rataa pitäisi jatkaa, mutta kuitenkin laadukkaasti.

Kuvio 8. Uusiutuvuus tulevaisuudessa. (n= 84)

Tiedustelin säilytettävää ominaisuutta tapahtumassa avoimella kysymyksellä. Ehdoittomasti eniten vastauksia sai teatteriesitys 27:llä maininnalla (Kuvio 9) , vaikka näyttelijöille toivottiin useaan otteeseen mikrofoneja. Seppä sekä yleisesti his-

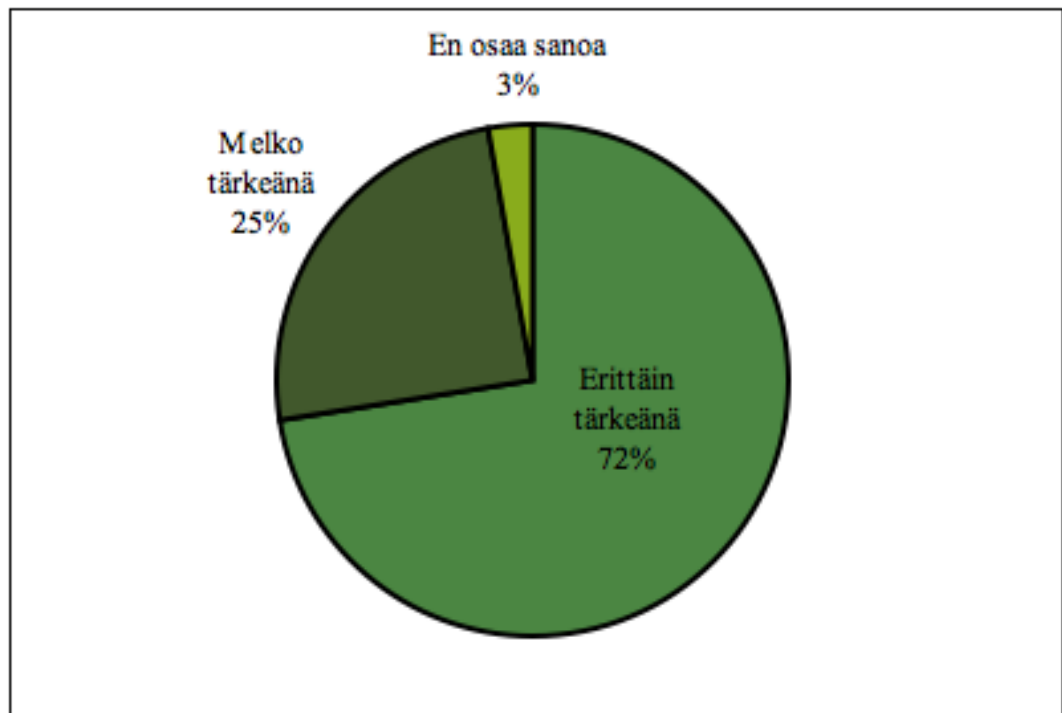
toria ja perinteet saivat kumpikin kahdeksan mainintaa, ja kivenhionnan haluaisi säilyttää seitsemän henkilöä. Lisäksi haluttiin säilyttää satu, musiikkipaja, langan kehräys, satupolku ja yleisesti käsillä tekeminen sekä askartelu. 15 henkilöä haluaisi säilyttää yksittäisiä asioita, kuten makkaragrillin, monipuolisuuden, leikit, satumaailman, pajat, Aleksis Kiven kodin, maton kutomisen, majanrakennuksen, liikuntaleikit ja ikäihmiset tapahtumassa. Kokonaisuus sai paljon kehuja, mutta eräs vastaaja toivoi jotakin helppoa tekemistä kaikkein pienimmille tapahtumakävijöille, noin 5-vuotiaille. Vanhaa keinoa toivottiin kovasti takaisin, joka on turvallisuussyistä poistettu alueelta.

Kuvio 9. Säilytettävät asiat. (n= 88)

69:n henkilön mukaan (73 %) heidän valvomillaan lapsillaan ei ollut ennakko- tai jälkitehtäviä. 27 %:lla (25 henkilön) lapsista taas oli tehtäviä, joista suurin osa oli piirtämistä, kirjoittamista, ryhmätöitä ja keskustelua. Jotkut olivat keskustelleet erityisesti Aleksis Kivestä, tutustuneet pisteisiin etukäteen, tehneet kiviellämiä ja rakentaneet majoja tapahtuman innoittamana.

Noin kolme neljäsosaa kyselyyn vastanneista, 72 % (76 henkilöä) piti Taaborinvuorta erittäin tärkeänä lähimatkailukohteena (Kuvio 10). Noin neljäsosa, 25 % (26 henkilöä) piti melko tärkeänä ja 3 % (3 henkilöä) ei osannut sanoa. Vastausvaihtoehdot ”en kovin tärkeänä” ja ”en lainkaan tärkeänä” eivät saaneet lainkaan kannatusta. Taaborinvuorta pidetään siis suuressa arvossa vastaajien joukossa.

Kuvio 10. Taaborinvuoren tärkeys lähimatkailukohteena. (n= 105)

Tapahtuman monipuoliset aktiviteetit, ainakin 96 %:n mielestä, ovat oiva keino vahvistaa lasten oman kulttuurin tuntemusta, mikä taas tukee Suomen matkailustrategian vuosien 2007–2013 toimenpideohjelman samanlaisia aikoja. Tätä kulttuurin tuntemusta voisi myös vahvistaa tapahtumaan liittyvillä ennakko- tai jälkitehtävillä, mutta ainoastaan 27 %:lla kyselyyn vastanneiden lapsilla oli tällaisia tehtäviä. 72 % kyselyyn vastanneista pitää Taaborinvuorta erittäin tärkeänä lähimatkailukohteena. Se ei ole ihme, sillä Taaborinvuorella yhdistyvät Petrisalon tärkeät lähimatkailukohteen elementit: historia, perinteet, paikalliset elämäntavat, luonto ja tapahtumat. Suurin osa tapahtumaan osallistuvista lapsista oli koululaisia, mikä on Aallon mukaan lähimatkailukohteelle tyypillistä.

5.5 SWOT-analyysi

SWOT-analyysi tarkoittaa tietyn kohteen sisäisten vahvuuksien (strengths), sisäisten heikkouksien (weaknesses), ulkoisten mahdollisuuksien (opportunities) ja ulkoisten uhkien (threats) arvioimista (Lindroos & Lohivesi 2004, 217–218). Tämä nelikenttämenetelmä on Albert Humphreyn kehittämä, ja sitä käytetään yleensä strategian laatimiseen, ideointiin, jatkokehittelyyn sekä ongelmien tunnistamiseen, arviointiin ja kehittämiseen. Nelikentän vasemmalle puolelle kirjataan positiiviset asiat, kuten vahvuudet ja mahdollisuudet. Oikealle puolelle taas kirjataan negatiiviset asiat, kuten heikkoudet ja uhat. Yläpuoliskoon merkitään kohteen sisäiset asiat ja alapuoliskoon ulkoiset. (Wikipedia 2011.) Kohteena voi olla yritys kokonaisuudessaan, yksittäinen tuote tai palvelu, yrityksen kilpailukyky tai jopa tapahuma, niin kuin omassa tutkimuksessani. Arviointi ei välttämättä kuitenkaan ole niin helppoa, sillä monet asiat voivat olla esimerkiksi niin vahvuuksia kuin heikkouksiakin. Analyysin avulla saadaan selkeä kuva kohteen tilasta, ja tuloksia voidaan käyttää päätelmiin, kuinka käyttää vahvuuksia hyväksi, muuttaa heikkoudet vahvuuksiksi, välttää uhkatekijät ja hyödyntää mahdollisuuksia tulevaisuudessa. (Lindroos & Lohivesi 2004, 217–218; Wikipedia 2011.)

Laadin analyysin tapahtumasta ja tapahtuma-alueesta (Taulukko 5) kyselyn vastausten, teorian ja omien kokemuksieni pohjalta. Päädyin tähän analyysiin, koska tutkimukseni tavoite on selvittää tapahtuman ja kohteen pääpiirteitä ja saada kehitysideoita tulevia tapahtumia varten toimeksiantajalleni. Analyysiä tehdessäni huomasin, että monet asiat olisivat voineet olla sekä mahdollisuuksia että uhkia, mutta kirjasin asiat niin kuin ne itse tutkimuksen tekijänä näen.

Tapahtumalla ja tapahtumapaikalla on paljon sisäisiä vahvuuksia, mikä tekee niistä ainutlaatuisia. Kevätretki tapahtumaan on muodostunut jo perinteeksi kouluissa sekä päiväkodeissa, ja monet aikuiset kävijät ovatkin jo konkareita tapahtumassa. Lisäksi tapahtuman puolesta puhuu erittäin toimiva ”puskaradio” perheiden, ystävien, tuttavien ja kollegoiden välillä. Tapahtuman markkinointi hoituu näin ollen kuin itsestään. Tapahtumapaikka Taaborinvuori on tunnettu kohde Nurmijärvellä ja lähikunnissa museoalueestaan, mutta myös muista tapahtumistaan, kuten Kivijuhlista (kesäteatterista) ja konserteista. Tapahtuma-alueen luonto kuvaa suoma-

laista perinnemaisemaa parhommillaan, sekä siellä on hyvät yleiset opasteet ja riittävät wc-tilat. Tapahtumapaikkaa arvostetaan myös suuresti lähimatkailukohteena. Tapahtuman eli Taaborinvuoren toimintaviikkojen aktiviteetit ovat monipuolisia, ja niin lapset kuin aikuisetkin pitävät niistä. Suosikkeja ovat kivenhionta ja muut kädentaidot sekä askartelua vaativat aktiviteetit sekä teatteriesitys. Aktiviteetit tuovat esiin ja opettavat paikallista historiaa ja perinteitä, mitä pidetäänkin yhtenä tapahtuman parhaista puolista. Tapahtuma rakentuu toimivalle ja kävijöitä miellyttävälle tapahtumapohjalle, sillä päivän pituus ja tapahtuman ajankohta on kävijöiden mukaan kohtallaan, eikä tapahtumalla ole suurta tarvetta uusiutumiseen.

Monia näistä vahvuuksista käytetään jo nyt enemmän tai vähemmän hyväksi. Esimerkiksi ”puskaradiota” hyödynnetään maksimaalisesti, sillä se on melkein pä ainoa markkinointi- ja tiedonvälityskanava tällä hetkellä tapahtumalle. Tapahtumalla tuodaan eloa tapahtumapaikalle eli Taaborinvuorelle ja kasvatetaan tietoisuutta alueen historiasta ja Aleksis Kivestä. Toimintaviikkojen aktiviteetit tuovat kävijät tapahtumaan, joten niitäkin käytetään jo nyt hyvin hyödyksi. Toki aktiviteettien tulisi kehittyä ja uusiutua kävijöiden toiveiden mukaisesti, jotta ne toisivat kävijöitä jatkossakin. Tapahtumapohjaan ollaan kyselyn vastausten mukaan tyytyväisiä, joten parhaiten sitä käyttää hyödyksi pitämällä sen ennallaan. Tärkeää olisi, ettei isoihin muutoksiin lähdettäisi ilman kävijöiden toivomusta. Taaborinvuori säilyy jatkossakin tärkeänä lähimatkailukohteena, jos siitä pidetään huolta, eikä päästetä ”rupsahtamaan”.

Tapahtuman ja alueen sisäiset heikkoudet liittyvät lähinnä internetsivuihin, sääolosuhteisiin ja tapahtuman opasteisiin. Tapahtuman internetsivut ovat kovin epämääräiset, sillä tietoa löytyy niin Nurmijärven kunnan kuin Taaborinvuoren sivuiltakin. Tiedon etsijä saattaa päätyä myös Kivi-juhlien sivuille. Kun tietoa löytyy, on sitä siellä kovin vähän, ja kävijät toivoivatkin esimerkiksi päivän ohjelmaa internettiin. Itse tapahtuman ajaksi paikalle toivottiin muutamia ylimääräisiä opasteita, esimerkiksi karttoja alueesta risteyskohtiin sekä sisään tulon ja kylttejä näyttämään tietä Aleksis Kiven kodille. Heikkouksiksi voidaan myös lukea lapsia innoittamattomat aktiviteetit keväällä 2011, kuten sepän paja ja Aleksis Kiven koti. Kyseiset aktiviteetit haluttiin kuitenkin säilyttää tapahtumassa, sillä juuri ne

muun muassa tuovat esiin sitä arvostettua paikallista historiaa ja perinteitä. Säätila vaikuttaa paljon tapahtumapäivän kulkuun, sillä esimerkiksi katettuja ruokailupaikkoja on alueella vähän, ja teatterikatsomo ei ole katettu. Itse teatteriesityksessä ei ole äänentoistoa, joten kova tuuli ja lentoliikenne häiritsevät esityksen seuraamista. Tapahtumaa ei juuri ”puskaradion” lisäksi markkinoida muiden keinojen avulla, joten siihen luotetaan ehkä jo vähän liiaksikin. Eräs heikkous on myös se, että tapahtuma-alue ei ole täysin esteetön, sillä mäki on jyrkkä ja polku täysin päällystämätön. Mäen päälle on kuitenkin mahdollista päästä autolla, ja maaperä on kovin tallottu, joten kulkeminen esimerkiksi pyörätuolilla on mahdollista avustajan kanssa.

Internetsivut muutetaan vahvuudeksi kunnollisella remontilla ja panostuksella sähköiseen maailmaan. Tähän tarvitaan yhteistyötä niiden tahojen kanssa, joilla on jotakin tekemistä Taaborinvuoren kanssa. Olen eritellyt asiaa tarkemmin mahdollisuuksien yhteydessä. Tapahtuma-ajan opasteisiin kävijät toivoivat parannusta ja selkeillä opasteilla sekä kartoilla, tarkoin harkituissa paikoissa toisivat varmasti tätä parannusta. Lapsia innoittamattomat aktiviteetit tulisi poistaa tapahtumasta tai kehittää ne toimiviksi ja lapsia miellyttäviksi. Tapahtuma on sään armoilla, mikä on toisaalta heikkous, mutta myös toisaalta vahvuus, sillä se korostaa suomalaista luontoa, vuodenaikoja ja sään arvaamattomuutta. Suomalainen kun pärjää säässä kuin säässä, kunhan varausteet ovat kohdallaan. Äänentoiston puuttuminen korjataan toimivalla äänentoistolla, joka tapahtumapaikalta jo löytyy. Toisaalta sen puuttuminen korostaa tapahtuman maalaismaisuutta ja aitoutta. Heikko markkinointi muutetaan vahvuudeksi panostamalla siihen erityisesti internetissä. Aluetta on vaikea tehdä täysin esteettömäksi, mutta esimerkiksi maaperän tasoittaminen/täyttäminen helpottaisi pyörätuolien ja lastenrattaiden kulkua. Vahvuudeksi esteettömyyttä on melko mahdotonta muuttaa tämän tapahtumapaikan osalta.

Taulukko 5. SWOT-analyysi Taaborinvuoresta sekä Taaborinvuoren toimintaviikoista.

Vahvuudet	Heikkoudet
Perinne	Internetsivut
"Puskaradio"	Tapahtuma-ajan opasteet
Tapahtumapaikka	Lapsia innoittamattomat aktiviteetit
Aktiviteetit	Tapahtuma sään armoilla
Tapahtumapohja	Äänentoiston puuttuminen teatteri-
Tärkeä lähimatkailukohde	esityksestä
	Muu markkinointi
	Alue ei täysin esteetön
Mahdollisuudet	Uhat
Internet	Muutamat kilpailijat lähellä
Kävijät toimintaviikoilta muihin Taaborinvuoren tapahtumiin	Sateinen, tuulinen ja kylmä sää
Ensikertalaisten "valloittaminen"	Mahdollisesti lisääntyvä lentoliikenne
Aktiviteettien kehittäminen	Taaborinvuoren merkityksen väheneminen lähimatkailukohteena
Makkaragrilli	Saavutettavuus julkisella liikenteellä
Etukäteistehtävät lapsille	
Paikallisten koulujen ja päiväkotien houkuttelevuus tapahtumaan	
Ei juuri kilpailijoita	
Saavutettavuus tilausliikenteellä ja omilla autoilla	
Lähimatkailutrendin voimistuminen	
Tapahtumakonseptin kopioiminen muualle	

Internet on selkeästi yksi tapahtuman kehityskelpoisimmista ulkoisista mahdollisuuksista. Uudet sivut, joissa olisi paljon tietoa, kuvia ja kenties tehtäviä, selkeästi jaoteltu eri toimijoiden välillä jakaisivat tietoa tapahtumasta. Taaborinvuori ja toimintaviikot voisivat tehdä itseään tunnetuksi esimerkiksi sosiaalisessa mediassa (Facebook, Twitter, Youtube). Tieto tapahtumasta leviäisi paljon laajemmalle kuin nykyisellään, ja se kannattaa, sillä keväällä 2011 tapahtumassa oli kävijöitä jopa Mäntsälästä asti. Tiedon jakaminen ja markkinointi saataisiin näillä eväillä nykypäivän tasolle niin tapahtuman osalta kuin kenties myös Taaborinvuoren

osalta. Yli puolet kyselyyn vastanneista (57 %) oli tapahtumassa ensimmäistä kertaa, joten heidät on ”valloitettava”, jotta he tulevat seuraavanakin vuonna luokansa, ryhmänsä tai perheensä kanssa. Vain murto-osa tapahtuman kävijöistä oli Nurmijärveltä, joten mielestäni olisi tärkeää houkutella myös oman paikkakunnan koulut ja päiväkodit tapahtumaan. Tämä takaisi kävijät tuleviksikin vuosiksi. 62 % kyselyyn vastanneista ei ollut osallistunut Taaborinvuoren muihin tapahtumiin, joten toimintaviikoilla olisi erittäin hyvä mahdollisuus markkinoida myös muita tapahtumia ja saada niihin lisää kävijöitä toimintaviikoilta. Tapahtuman aktiviteetteja on hyvä kehittää eteenpäin kävijöiden toiveiden mukaan. Keväällä 2011 toivottiin lisää tekemistä luontoon liittyen, esimerkiksi jonkinlaista seikkailu- tai temppurataa ja ohjattua luontopolkua metsään. Vanhaa keinua, joka on turvallisuussyistä purettu alueelta, toivottiin myös kovasti takaisin. Järjestäjien olisi hyvä miettiä, voisiko turvallinen ja valvottu käyttö olla mahdollista keinun palauttamiseksi. Kävijät haluaisivat aivan perheen pienimmille sekä erityislapsille kehitettävän jonkin helpon ja yksinkertaisen aktiviteetin. Erittäin pidetyn makkaragrillin ympärille voisi kehittää jotakin isompaa, sillä valvojien mielestä oli erittäin hyvä, että lapset saivat syödäkseen jotain lämmintä eväsleipien lisäksi.

73 %:lla lapsista ei ollut ennakko- tai jälkitehtäviä liittyen tapahtumaan. Jos yksi tapahtuman järjestämisen syistä on oppiminen ja tiedon juurruttaminen lasten ehdoilla, niin minusta tällaiset lapsille sopivat tehtävät vahvistaisivat tätä päämäärää. Riippuen lasten iästä tehtävät olisivat erilaisia piirustustehtävistä kirjoitustehtäviin. Näiden tehtävien ympärille voisi rakentaa uuden aktiviteetin, jossa lapset esimerkiksi etsisivät oikeat vastaukset kysymyksiin. Huomasin tapahtumassa, että isompien lasten valvojat kaipaisivat jotakin tekemistä, sillä heidän ei tarvitse kulkea lasten perässä koko päivää. Tässä olisi esimerkiksi hyvä mahdollisuus muiden Taaborinvuoren tapahtumien markkinointiin. Eräs tärkeä ulkoinen tekijä tapahtumalle ovat kilpailijat, ja tällä kertaa se on mahdollisuus, sillä kilpailijoita tämän kaltaiselle tapahtumalle on erittäin vähän. Tapahtuman ja tapahtumapaikan saavutettavuus tilausliikenteellä ja omilla autoilla on erinomainen, joten olen sen lkenut myös mahdollisuudeksi. Vaikka tapahtuma ja sen paikka ovatkin ainutlaatuisia, olen sitä mieltä, että tapahtuma olisi pääpiirteineen siirrettävissä myös muualle Suomeen. Suomi on täynnä yhtä merkittäviä kohteita, kulttuuriympäristöjä sekä -perinnekohteita kuin Taaborinvuori. Kuinka hienoa olisikaan rakentaa joihinkin

niistä samankaltainen kevätretkitapahtuma omanlaisine ja teemaan sopivine aktiviteetteineen ja yhteistyökumppaneineen.

Kuten jo sanottu, internet on suuri mahdollisuus tapahtuman ja tapahtumapaikan osalta ja sitä tulisi hyödyntää tulevaisuudessa panostamalla siihen enemmän kuin nyt. Markkinoinnilla internetin ja muiden keinojen avulla on mahdollista houkuttaa kävijät toimintaviikoilta muihin Taaborinvuoren tapahtumiin sekä nurmijärveläiset koulut itse toimintaviikoille. Nurmijärveläisiä lapsia kun kävi toimintaviikoilla valitettavan vähän. Aktiviteettien kehittäminen tapahtuu yhteistyössä yhteistyökumppaneiden kanssa. Makkaragrilliä voisi laajentaa ja kenties tarjota tapahtumassa jotain muutakin lämmintä syötävää kuin makkaraa. Etukäteistehtävien mahdollisuutta kannattaisi miettiä vakavasti ja ideoita, mitä ne voisivat olla. Mahdollisessa tulevaisuuden markkinoinnissa voisi korostaa tapahtuman ainutlaatuisuutta, sillä vartenotettavia kilpailijoita on vähän. Kun saavutettavuus tilausliikenteellä ja omilla autoilla on hyvä, kannattaa pitää huolta hyvästä ja käyttökelpoisesti parkkialueesta. Parkkialue on ruohikkoa, joten se täytyy pitää lyhyenä, jotta se ei vahingoita vieraiden autoja. Markkinoinnissa tulisi myös korostaa tapahtumapaikkaa lähimatkailun näkökulmasta, sillä lähimatkailu on trendinä voimistumassa. Tapahtumakonseptin kopioimista tulisi miettiä tarkkaan, toisiko se jotakin lisäarvoa Taaborinvuorelle, toimintaviikoille tai Suomen kulttuuritapahtumakentälle.

Viimeiseksi käsittelen toimintaviikkojen ja Taaborinvuoren ulkoisia uhkia. Vaikka kilpailijoita on vähän, niin suurin osa niistä sijaitsee lähellä Etelä-Suomessa. Niitä on esimerkiksi Lauttasaarella, Seurasaarella ja Märkiössä. Tapahtuma on melko lailla sään armoilla, joten sadetta, kovaa tuulta ja kylmää säätä voidaan pitää uhkana. Mahdollinen lisääntyvä lentoliikenne haittaa niin toimintaviikkojen teatteriesitystä kuin Taaborinvuoren muitakin kesäteatteriesityksiä. Uhkana voidaan myös pitää kehnoa saavutettavuutta julkisella liikenteellä. Olen sitä mieltä, että Taaborinvuoren merkityksen väheneminen lähimatkailukohteena voi vaikuttaa myös toimintaviikkoihin, sillä en usko tapahtuman houkuttelevan enää silloin samoin kuin nyt.

Kilpailijoitahan ei voi oikein välttää millään lailla, mutta onneksi Aleksis Kivi tuo tapahtumalle sitä ainutlaatuisuutta, mitä ei muualla ole. Toki kehittyminen ja suuret kävijämäärät kasvattavat välimatkaa läheisiin kilpailijoihin. Sateista ja kylmää säätä ei voi välttää, mutta kävijöille voi tarjota katettuja ruokapaikkoja ja muita tiloja sekä mahdollisesti lämmittelypaikkoja. Kannattaa myös selvittää, voiko lentoliikenteeseen vaikuttaa ja olla pontevasti omalla asialla. Taaborinvuoren merkitys lähimatkailukohteena ei voi heikentyä, niin kauan kuin lapset vakuutetaan oman historian tärkeydestä ja mielenkiintoisuudesta. Julkiseen liikenteeseen on varmasti yhtä vaikea vaikuttaa kuin lentoliikenteeseenkin, mutta asian selvittäminen kannattaa aina. Esimerkiksi kesälle vuoroja olisi varmasti helpompi saada kuin talvelle, jolloin Taaborinvuori on suljettu.

5.6 Tutkimuksen reliabiliteetti ja validiteetti

Reliaabelius (luotettavuus) tarkoittaa mittauksen tai tutkimuksen toistettavuutta; reliaabeli tutkimus ei anna sattumanvaraisia tuloksia (Hirsjärvi ym. 2009, 231). Reliabiliteetistä voidaan erottaa vielä kaksi tekijää: konsistentti eli johdonmukaisuus ja stabiliteetti, jolloin satunnaisvirheet ja olosuhteet eivät vaikuta mittariin (Raisamo 2006). Reliabiliteetti voidaan todeta esimerkiksi toistomittauksella (Hiltunen 2009). Jos kaksi henkilöä vastaa samalla tavalla tai jos sama henkilö vastaa samoin kahdella eri tutkimuskerralla, on tulos reliaabeli (Hirsjärvi ym. 2009, 231). Olennaista on, voidaanko tulokset riippumattomasti toistaa (Hiltunen 2009).

Tutkimukseni reliabiliteetin suhteen olen hieman kahden vaiheilla. Tulokset eivät sinällään ole toistettavissa, sillä kyselyn ja SWOT-analyysin tulokset pätevät ainoastaan kevään 2011 tapahtumaan. Ensivuoden kävijöiden vastaukset saattaisivat olla erilaisia, varsinkin, jos tapahtumaa on kehitetty eteenpäin tämän tutkimuksen avulla tai samalta henkilöltä kysyttäessä mielipide olisi voinut muuttua pidemmän harkinnan jälkeen. Toisaalta tutkimus taas on toistettavissa, sillä tulokset ja johtopäätökset olisivat toisella kerralla varmasti hyvin samankaltaisia. Kyseenalaistan kyselyn vastausten stabiliteetin, sillä esimerkiksi sääolosuhteet ovat voineet vai-

kuttaa vastauksiin. Tein kuitenkin parhaani saadakseni aikaan luotettavan kyselyn, tulosten ja tutkimuksen, jonka runkoa voi käyttää tulevaisuudessakin.

Validius (pätevyys) tarkoittaa, miten hyvin mittari tai menetelmä mittaa sitä, mitä oli tarkoituskin mitata. Vastaaja saattaa esimerkiksi ymmärtää kysymyksen väärin, mikä heikentää tulosten validiteettiä (Hirsjärvi ym. 2009, 231–232). Validiteettiä tulisi pohtia jo tutkimusmenetelmää valitessa, sillä itse menetelmä ei anna tietoa, vaan menetelmä on valittava halutun tiedon mukaan. Tutkimuksen validiteetti on kohdallaan, kun kohderyhmä ja kysymykset ovat oikeat. Tulokset ovat valideja myös silloin, jos ne vastaavat tai tarkentavat yleistä teoriaa aiheesta. (Hiltunen 2009.) Otoksella, mittaamistapahtumalla tai valitulla mittarilla voi olla tekemistä mahdollisten validiteettiongelmien kanssa (Raisamo 2006).

Kysymysten väärinymmärtämisen mahdollisuus oli pieni, sillä kysymykset olivat yksinkertaisia, ja olin henkilökohtaisesti paikalla antamassa mahdollisia tarkennuksia. Tutkimukseni tulokset vastaavat teoriaa, joten tulokset lienevät siis valideja. Tutkimukseni validiuden kyseenalaistaa kuitenkin se, että suuri osa vastaajista ei ollut siellä vapaasta tahdostaan, vaan työaikana, ja tasan 20-vuotiailla ei ollut vastausvaihtoehtoa. Koen, että menetelmä oli oikea valinta haluamaani tietoa varten ja tulokset sellaisia, mitä oli tarkoituskin saada. Pitäisin tutkimukseni yleispätevyyttä siis hyvänä.

5.7 Itsearviointi ja jatkotutkimusehdotukset

Opinnäytetyöhön tarvittava työmäärä tuntui aluksi suunnattomalta, vaikka otin koko kesän täysin vapaaksi työn tekemistä varten. Minulle oli pitkään epäselvää, mikä opinnäytetyö ylipäättään on ja mitä sillä on tarkoitus osoittaa. Työn edetessä ohjaajani tuella asiat kuitenkin selkiintyivät, ja ymmärsin, että työssä on todella kyse oman osaamisensa näyttämisestä. Stressaannun kovin helposti, ja kesäni olikin hyvin koetteleva, niin työn, kuin taloudellisen tilanteenikin takia, ja vasta tätä itsearviointiani kirjoittaessa alkaa tuntua, että olen jo voiton puolella.

Kirjoitusprosessin aikana huomasin, että olen erinomainen esseiden kirjoittaja, mutta tutkimuksellinen työ onkin sitten aivan eri asia. Haastavinta tämän prosessin aikana oli varmasti juuri tämä tutkimuksellinen tyyli ja motivaation ylläpitäminen. Huomasin, että loppua kohden motivaationi vain parani, koska oivalsin, että minullahan on mahdollisuudet saada tämä täysin valmiiksi aikataulun puitteissa. Noin vuosi sitten minulla oli toinen aihe työlleni, mutta se kaatui yhteistyön puutteesta niin toimeksiantajan kuin ohjaajankin kanssa. Se saattoi vähän lannistaa minua, ja pelkäsin, että tämän aiheen kanssa käy samoin. Kiitos kuitenkin loistavan, eteenpäin potkivan ja maan päälle palauttavan ohjaajani ja yhteistyöhaluisen toimeksiantajani, työni valmistui aikatalun mukaisesti syyskuun 2011 seminaariin.

Prosessin aikana opin todella paljon itsestäni ja siitä, miten teen töitä. Työskentelely oli tunnollista ja aikataulussa pysyvää, niin kuin muissakin opinnoissa. Kyselylomakkeeseen en ole täysin tyytyväinen, sillä toimeksiantajani nopean aikataulun vuoksi jouduin tekemään sen ensimmäiseksi ennen kunnollista perehtymistä teoriaan. Koen kuitenkin, että tein parhaani annetulla ajalla, ja parempaan olisin ainoastaan pystynyt vasta teoriaan perehtymisen jälkeen. Itse teoriapohjaan olisin vielä kaivannut hieman lisää materiaalia, mutta tämä kesä oli erityisen hankala oppinäytetyön kirjoittamisen kannalta, sillä koulumme kirjasto muutti, ja Nelli-portaalissa oli paljon pitkiä toimintakatkoja. Yleisesti ottaen olen kuitenkin tyytyväinen lopputulokseen ja ylpeä itsestäni, että tein tämän, vaikka se aluksi tuntui niin mahdottomalta ajatukselta.

Jatkotutkimusehdotuksena lähtisin tutkimaan lähimatkailua ilmiönä laajemmin ja ottaisin siihen mukaan niin tärkeän kestävä kehityksen. Mielenkiintoista olisi myös tutkia syvällisemmin, onnistuisiko esimerkiksi Taaborinvuoren toimintaviikot tai jokin muu kulttuuritapahtuma kopioida muualle omanlaiseksi tapahtumakseen, vaikka aivan toisella kohderyhmällä. Toki palautetta tulisi kerätä toimintaviikoilta jatkossakin ja tutkia, ovatko mahdolliset parannukset tehneet tehtävänsä.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Työni tavoitteena oli lähteä tutkimaan lähimatkailua ja kulttuuritapahtumia ja selvittämään niiden tyypillisimpiä piirteitä ennen tutkitun eli teorian, kyselyn vastausten ja SWOT-analyysin avulla. Tein palautekyselyn Taaborinvuoren toimintaviikoille keväällä 2011. Näiden vastausten pohjalta tein SWOT-analyysin tapahtumasta ja tapahtumapaikasta, myös teoriaa ja omaa kokemusta tukena käyttäen.

Tutkimuksesta kävi selkeästi ilmi, että tärkein tiedonvälityskanava on lähimatkailussa tuttu ”puskaradio”. Kohteesta saadaan tietää perheeltä, ystäviltä, tuttavilta tai työpaikalta. Internetiä ei kuitenkaan pidä unohtaa, sillä mahdollisuudet ovat tuossa ”bittiavaruudessa” rajattomat, kun on kyse markkinoinnista tai muusta tiedonvälityksestä. Lähimatkailukohteen saavutettavuus on yleensä hyvä tilausliikenteellä tai omilla autoilla. Saavutettavuudessa julkisella liikenteellä onkin paljon parantamisen varaa, vaikka esimerkiksi Suomessa on erinomainen julkisen liikenteen verkko. Yleisiin opasteisiin ollaan kohteessa tyytyväisiä, joten lähimatkailukohteilla on yleisesti hyvä saavutettavuus.

Kuten lähimatkailulle on tyypillistä, kohteen kävijät joko asuvat tai tekevät töitä lähikunnissa. Lähimatkailukohteesta on mahdollisuudet tehdä kannattava myös tavallisen matkailun sesonkiajan ulkopuolella kohdistamalla tarjonta oikealle kohderyhmälle oikeaan aikaan. Tästä esimerkkinä Taaborinvuoren toimintaviikot keväiseen luokkaretkiaikaan. Tärkeää kuitenkin on, että lähimatkailukohteita arvostetaan ja että lähimatkailu on trendinä voimistumaan päin. Tämä antaa kaikille lähimatkailukohteille mahdollisuuden erottua joukosta ja houkutella kävijöitä kaikkina vuodenaikoina.

Kulttuuritapahtumien piirteitä selvittäessäni tuli selväksi, että ne ovat ainutlaatuisia ja esittelevät perinteitä tai jotakin muuta uniikkia, mitä ei muualla ole. Sen takia kulttuuritapahtumilla on niin vähän vartenotettavia kilpailijoita. Tapahtuman ajankohta ja säätila vaikuttavat niin paljon suosioon ja onnistumiseen, että esimerkiksi Suomessa kesä onkin tapahtumien kulta-aikaa. Kävijät ovat pääasiassa yli 40-vuotiaita, hyvin kouluttautuneita naishenkilöitä. Käynti kulttuuritapahtu-

tumassa muodostuu helposti perinteeksi, jolloin kävijä osallistuu yhä uudelleen samaan tapahtumaan, vuosi toisensa jälkeen. On kuitenkin edelleen huomioitava, että nämä piirteet ovat ainoastaan arvioita, sillä Taaborinvuoren toimintaviikkojen kävijät olivat siellä työaikana ja pääasiassa opettajia, niin kuin tällaisessa luokkatapahtumassa voidaan olettaa olevan.

Arvioni antavat kuitenkin suuntaviivoja, sillä kun tärkeät ominaisuudet ovat tiedossa, voidaan lähimatkailua ja lähimatkailukohteita sekä kulttuuritapahtumia kehittää eteenpäin suosion takaamiseksi tuleviksikin vuosiksi, koska tiedetään, mikä on tärkeää ja mihin kiinnittää huomiota. Kaiken lisäksi toimeksiantajani saa tutkimuksen ansiosta arvokasta palautetta, jotta tapahtumaa ja tapahtumapaikkaa voidaan kehittää kävijöiden toiveiden mukaisesti ja tulevana vuosina täyttää tai jopa ylittää kävijöiden odotukset.

LÄHTEET

Elektroniset lähteet

Aalto, T. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 23.5.2011]. Saatavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

Arcodia, C. & Whitford, M. 2006. Festival Attendance and the Development of Social Capital. *Journal of Convention & Event Tourism*, Vol. 8(2). [viitattu 27.6.2011]. Saatavissa: http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1300/J452v08n02_01

Arkkitehtuurikoulu Arkki. 2011. Lasten ja nuorten arkkitehtuurikoulu Arkki. [viitattu 12.5.2011]. Saatavissa: <http://www.arkki.nu/index.php?page=etusivu>

Asmala, A. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 23.5.2011]. Saatavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

Clark, A. & Bonnett, G. 2000. *Tourism Research Report - Volume 2 Number 1 Autumn 2000*. Australian Government, Department of Resources, Energy and Tourism. [viitattu 18.7.2011]. Saatavissa: <http://www.ret.gov.au/tourism/Documents/tra/Tourism%20Research%20Reports/TRRv2n1all.pdf#page=45>

Deeken, A. 2002. Domestic trips boost regional travel titles. *Mediaweek* 22.4.2002. [viitattu 29.6.2011]. Saatavissa: <http://proquest.umi.com/aineistot.phkk.fi/pqdweb?index=0&sid=1&srchmode=1&vinst=PROD&fmt=6&startpage=1&clientid=52833&vname=PQD&RQT=309&did=115921208&scaling=FULL&ts=1312531075&vtype=PQD&rqt=309&TS=1312531083&clientId=52833>

Euromonitor International. 2010. Travel and Tourism in Finland - executive summary. [viitattu 12.7.2011]. Saatavissa: <http://www.euromonitor.com/travel-and-tourism-in-finland/report>

European Travel Commission. 2006. Tourism trends for Europe. [viitattu 11.7.2011]. Saatavissa: http://www.etc-corporate.org/resources/uploads/ETC_Tourism_Trends_for_Europe_09-2006_ENG.pdf

Finland Festivals. 2010. Vuoden 2010 kävijätilastot: Festivaalien lipunmyynti kasvoi lähes neljä prosenttia. [viitattu 12.7.2011]. Saatavissa: <http://www.festivals.fi/tilastotietoa/?/fin/>

Getz, D. 2007a. Event tourism: Definition, evolution, and research. *Tourism Management* 29 (2008) 403–428. [viitattu 23.5.2011]. Saatavissa: <http://www.science-direct.com/aineistot.phkk.fi/science/article/pii/S0261517707001719>

Graefe, A. R., Thapa, B., Confer, J. J. & Absher, J. D. 2000. Relationships Between Trip Motivations and Selected Variables Among Allegheny National Forest Visitors. *USDA Forest Service Proceedings RMRS-P-15-VOL-4*. [viitattu 29.6.2011]. Saatavissa: http://www.wilderness.net/library/documents/Graefe_4-12.pdf

Hellström, E. & Konttinen, L. 2009. Monipaikkaisuus ja paikkariippumattomuus – skenaarioista ratkaisuihin. Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitra. [viitattu 11.5.2011]. Saatavissa: http://www.tem.fi/files/29816/Hellstrom_ja_Konttinen.pdf

Hiltunen, L. 2008. Kyselytutkimus. Jyväskylän yliopisto. [viitattu 21.8.2011]. Saatavissa: <http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/kyselytutkimus.ppt>

Hiltunen, L. 2009. Validiteetti ja reliabiliteetti. Jyväskylän yliopisto. [viitattu 16.8.2011]. Saatavissa: http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/validius_ja_reliabiliteetti.pdf

ITB World Travel Trends Report. 2010. Messe Berlin GmbH. [viitattu 11.5.2011].
 Saatavissa: [http://www1.messeberlin.de/vip8_1/website/Internet/Internet/
 www.itb-berlin/pdf/Publikationen/worldttr_2010_2011.pdf](http://www1.messeberlin.de/vip8_1/website/Internet/Internet/www.itb-berlin/pdf/Publikationen/worldttr_2010_2011.pdf)

Jones, C. 2011. We'll pay more but go anyway. USA Today 16.5.2011. [viitattu 28.6.2011]. Saatavissa: <http://web.ebscohost.com/aineistot.phkk.fi/ehost/detail?vid=4&hid=125&sid=bed1564c-7dd0-48a2-a5a9-8cf8c0c43aae%40sessionmgr114&bdata=JnNpdGU9ZW9vZWhvc3QtbGl2ZQ%3d%3d#db=afh&AN=J0E004591364711>

Kalli, M. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 23.5.2011]. Saatavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

Kauppa- ja teollisuusministeriö. 2006. Suomen matkailustrategia vuoteen 2020 & Toimenpideohjelma vuosille 2007–2013. Kauppa- ja teollisuusministeriö. [viitattu 8.6.2011]. Saatavissa: [http://julkaisurekisteri.ktm.fi/ktm_jur/ktmjur.nsf/All/3D61DB118241A034C22571800022FEC4/\\$file/jul21elo_2006_netti.pdf](http://julkaisurekisteri.ktm.fi/ktm_jur/ktmjur.nsf/All/3D61DB118241A034C22571800022FEC4/$file/jul21elo_2006_netti.pdf)

Kivi-juhlat. 2011. Nurmijärven kivi-juhlat Taaborinvuorella Palojoen kylässä. Nurmijärven Kivi-juhlat Ry. [viitattu 2.5.2011]. Saatavissa: <http://www.kivi-juhlat.fi/taabori.html>

Kotka, L. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 11.5.2011]. Saatavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

Kupari, P. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 23.5.2011]. Saatavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

KUUMA-kuntien kulttuuritoimet. 2004. Kuumaa kulttuuria. Yhteistyössä Järvenpää, Kerava, Mäntsälä, Nurmijärvi ja Tuusula / kulttuuritoimet. [viitattu 5.5.2011]. Saatavissa: <http://www.kuuma.fi/ep/tiedostot/kuuma.pdf>

Lee, C.K., Lee, Y.K. & Wicks, B.E. 2003. Segmentation of festival motivation by nationality and satisfaction. *Tourism Management* 25 (2004) 61–70. [viitattu 27.6.2011]. Saatavissa: <http://www.sciencedirect.com/aineistot.phkk.fi/scince/article/pii/S0261517703000608>

Lord, G. D. 1999. The Power of Cultural Tourism. LORD Cultural Resources Planning and Management Inc. [viitattu 27.6.2011]. Saatavissa: http://linkbc.ca/torc/downs1/Artcl_PowerCulturalTourism-GL.pdf

Matkaillaan kestävästi. 2011. Vihreäpolku.info. Turun ammattikorkeakoulu. [viitattu 23.8.2011]. Saatavissa: http://www.vihreapolku.info/kestava_kehitys/parempia_valintoja_-_turkulaisen_toiminta_ja_kulutusopas/matkaillaan_kestavasti

MEK - Matkailun edistämiskeskus. 2008. Matkailukohteiden kävijämäärät 2007. Taloustutkimus Oy. [viitattu 11.8.2011]. Saatavissa: [http://www.mek.fi/W5/mekfi/index.nsf/6dbe7db571ccef1cc225678b004e73ed/c7bf9010637b200cc2257489002a577b/\\$FILE/E57%20Matkailukohteiden%20kävijämäärät2007.pdf](http://www.mek.fi/W5/mekfi/index.nsf/6dbe7db571ccef1cc225678b004e73ed/c7bf9010637b200cc2257489002a577b/$FILE/E57%20Matkailukohteiden%20kävijämäärät2007.pdf)

MEK - Matkailun edistämiskeskus. 2010. Matkailukohteiden kävijämäärät 2007. [viitattu 5.8.2011]. Saatavissa: [http://www.mek.fi/W5/mekfi/index.nsf/\(Pages\)/Matkailukohteiden_kävijämäärät_2007?opendocument&np=F-30.20](http://www.mek.fi/W5/mekfi/index.nsf/(Pages)/Matkailukohteiden_kävijämäärät_2007?opendocument&np=F-30.20)

Nopsa-travels. 2011. Lähimatkailupalvelu. [viitattu 11.5.2011]. Saatavissa: <http://www.nopsatravels.com/reitit/>

Nurmijärven kunta. 2011a. Aleksis Kiven syntymäkot. [viitattu 2.5.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaaaika_ja_kulttuuri/museo/aleksis_kiven_syntymakoti

Nurmijärven kunta. 2011b. Taaborinvuoren museoalue. [viitattu 2.5.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaaaika_ja_kulttuuri/museo/taaborinvuoren_museoalue

Nurmijärven kunta. 2011c. Tapahtumia museoissa. [viitattu 2.5.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaa-aika_ja_kulttuuri/museo/tapahtumat

Nurmijärven kunta. 2011d. Taaborinvuoren kesä 2011. [viitattu 2.5.2011]. Saatavissa: <http://www.taabor.fi/>

Nurmijärven kunta. 2011e. Taaborin toimintaviikot. [viitattu 5.5.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaa-aika_ja_kulttuuri/kulttuuripalvelut/lasten-_ja_koko_perheen_tapahtumat/taaborin_toimintaviikot

Nurmijärven kunta. 2011f. Nurmijärven historiaa. [viitattu 11.6.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaa-aika_ja_kulttuuri/museo/nurmijarven_historiaa

Nurmijärven kunta. 2011g. Tietoa kunnasta. [viitattu 13.6.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/kuntatieto_ja_paatoksenteko/tietoa_kunnasta

Nurmijärven kunta. 2011h. Kulttuuripalvelut. [viitattu 13.6.2011]. Saatavissa: http://www.nurmijarvi.fi/vapaa-aika_ja_kulttuuri/kulttuuripalvelut

Nurmijärven uutiset. 2011. Taaborinvuoren viime vuoden tapahtumissa 12 600 kävijää. Suomen lehtiyhtymä. [viitattu 5.5.2011]. Saatavissa: <http://www.nurmijarvenuutiset.fi/artikkeli/43089-taaborinvuoren-viime-vuoden-tapahtumissa-12600-kavijaa>

Pasanen, K. & Hakola, E-M. 2009. Suomalaisten kulttuuritapahtumien matkailullinen merkittävyys ja kansainvälinen potentiaali. Matkailun edistämiskeskus. [viitattu 15.6.2011]. Saatavissa: [http://www.mek.fi/w5/mekfi/index.nsf/6dbe7db571ccef1cc225678b004e73ed/58c00392ab711886c2257690002c0d94/\\$FILE/A166%20%20Kultturitapahtumien%20matkailullinen%20merk_2009.pdf](http://www.mek.fi/w5/mekfi/index.nsf/6dbe7db571ccef1cc225678b004e73ed/58c00392ab711886c2257690002c0d94/$FILE/A166%20%20Kultturitapahtumien%20matkailullinen%20merk_2009.pdf)

Peloton – Uuden talouden tekijät. 2010. ”Nopsa-matkatoimisto” voitti ideakilpailun vähähiilisistä tuotteista ja palveluista. Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitra & Ajatushautomo Demos Helsinki. [viitattu 11.5.2011]. Saatavissa: <http://www.>

peloton.me/2010/01/nopsa-matkatoimisto-voitti-ideakilpailun-vahahiilisesta-tuotteista-ja-palveluista/

Petrisalo, K. 2011. Lähimatkailua Luvialla. Turun yliopisto. [viitattu 11.5.2011].
Saataavissa: http://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/66708/Lähimatkailua_Luvialla.pdf?sequence=1

Raisamo, R. 2006. Tutkimuskurssi. Tampereen yliopisto. [viitattu 16.8.2011].
Saataavissa: <http://www.cs.uta.fi/tk-hci-se/kalvot/tk2006-2-tutkimusmenetelmat.pdf>

Royo- Vela, M. 2008. Rural-cultural excursion conceptualization: A local tourism marketing management model based on tourist destination image measurement. [viitattu 22.6.2011]. Saataavissa: <http://www.sciencedirect.com/aineistot.phkk.fi/science/article/pii/S0261517708001210>

Russo, A. P. & Borg, J. 2002. Planning considerations for cultural tourism: a case study of four European cities. *Tourism Management* 23 (2002) 631–637. [viitattu 18.7.2011]. Saataavissa: http://scholar.google.fi/scholar?hl=fi&q=Planning+Considerations+for+cultural+tourism%3A+a+case+study+of+four+European+cities&btnG=Haku&as_ylo=&as_vis=0

Suomen museoliitto. 2009a. Taaborinvuoren museoalue. [viitattu 9.6.2011]. Saataavissa: http://www.museot.fi/museohaku/index.php?museo_id=22165&hakustr=museo#a_22165

Suomen museoliitto. 2009b. Kulttuurihistorialliset museot. [viitattu 9.6.2011]. Saataavissa: <http://www.museot.fi/index.php?k=8072>

TEM - Toimialapalvelu. 2008. Matkailualan toimialaraportin julkistus keräsi seminaariin jättiyleisön Rovaniemellä. Uutiskirje 4.12.2008. Työ- ja elinkeinoministeriö. [viitattu 18.7.2011]. Saataavissa: http://www.tem.fi/index.phtml?93358_m=93426&s=3041

The World Travel Market 2010 Industry Report. 2010. The World Travel Market. [viitattu 12.7.2011]. Saatavissa: http://www.wtmlondon.com/files/wtm2010_industry_report.pdf

Tilastokeskus. 2009. Ajankäyttötutkimus: Kulttuuritilaisuudet. [viitattu 12.7.2011]. Saatavissa: http://www.stat.fi/til/akay/2009/akay_2009_2011-05-17_kat_002_fi.html

Tilastokeskus. 2011a. Lähialuematkailu. [viitattu 5.8.2011]. Saatavissa: <http://www.stat.fi/meta/kas/lahialuematk.html>

Tilastokeskus. 2011b. Päiväkävijä. [viitattu 21.8.2011]. Saatavissa: <http://www.stat.fi/meta/kas/paivakavija.html>

USA Today. 2011. Don't let high gas prices stall your summer plans. USA Today 6.5.2011. [viitattu 11.7.2011]. Saatavissa: http://www.nelliportaali.fi:80/V/CEHXFYBVRH9K27EKEYVT6D1H8LL5AL6GKMEJ1HKKPHEPEHVEUD-33201?func=quick-3&short-format=002&set_number=009043&set_entry=000001&format=999

Wikipedia. 2011. SWOT-analyysi. Wikimedia Foudation. [viitattu 9.8.2011]. Saatavissa: <http://fi.wikipedia.org/wiki/SWOT-analyysi>

World Travel & Tourism Council. 2010. Progress and Priorities 2009–10. [viitattu 13.7.2011]. Saatavissa: http://www.wttc.org/bin/pdf/original_pdf_file/pandp_final2_low_res.pdf

Kirjalliset lähteet

Allen, J., O'Toole, W., Harris, R. & McDonnell, I. 2005. Festival & Special Event Management. Fourth edition. Wiley Australia Tourism Series. Milton: John Wiley & Sons Australia, Ltd.

Berry, S. & Shephard, G. 2001. Cultural Heritage Sites and Their Visitors: Too many fo Too Few? Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural attractions and European tourism. Wallingford: CABI 159–171.

Bowdin, G., Allen, J., O'Toole, W., Harris, R. & McDonnell, I. 2011. Events Management. 3rd Edition. Events Mangement Series. Oxford: Butterworth-Heinemann.

Camargo, P. 2007. Using Tourist Resources As Tools for Teaching and Creating Awareness of Heritage in a Local Community. Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural tourism – Global and Local Perspectives. New York: The Haworth Hospitality Press 239–255.

Getz, D. 2005. Event Management and Event Tourism. 2nd Edition. New York: Cognizant Communication Corporation.

Getz, D. 2007b. Event Studies – Theory, research and policy for planned events. Events Management Series. Oxford: Butterworth-Heinemann.

Heikkilä, T. 2008. Tilastollinen tutkimus. 7. Uudistettu painos. Helsinki: Edita.

Herrero, L. C., Sanz, J. A., Devesa, M., Bedate, A., Barrio, M. J. 2007. Economic Impact and Social Performance of Cultural Macroeconomic Festivals. Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural tourism – Global and Local Perspectives. New York: The Haworth Hospitality Press 303–328.

- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. 15. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.
- Holopainen, M. & Pulkkinen, P. 2008. Tilastolliset menetelmät. 5. Uudistettu painos. Helsinki: WSOY.
- Holopainen, M., Tenhunen, L. & Vuorinen, P. 2004. Tutkimusaineiston analysointi ja SPSS. Järvenpää: Yrityssanoma Oy.
- Hughes, H. 2000. Arts, Entertainment and Tourism. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Kiviniemi, K. 2001. Laadullinen tutkimus prosessina. Teoksessa Aaltola, J & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. Jyväskylä: PS-kustannus 68–84.
- Lindroos, J.E. & Lohivesi K. 2004. Onnistu strategiassa. Helsinki: WSOY.
- Mason, P. & Beaumont-Kerridge, J. 2004. Motivations for Attendance at the 2001 Sidmouth International Festival: fun, family, friends, fulfilment or folk? Teoksessa Long, P. & Robinson, M. (toim.) Festivals and Tourism: Marketing, Management and Evaluation. Sunderland: Business Education Publishers Limited 33–46.
- Ojasalo, K., Moilanen, T. & Ritalahti, J. 2009. Kehittämistyön menetelmät – Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: WSOYpro.
- Petrisalo, K. 2009. Lähimatkailu kulttuurituotantona. Alueellisuuden uudelleenarviointia matkailussa. Teoksessa Grahn, M. ja Häyrynen, M. (toim.) Kulttuurituotanto. Kehykset, käytäntö ja prosessit. Helsinki: SKS 179–193.
- Puczkó, L. & Rátz, T. 2001. The Budapest Spring Festival: a Festival for Hungarians? Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural attractions and European tourism. Wallingford: CABI 199–214.

Richards, G. 2001. The Development of Cultural Tourism in Europe. Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural attractions and European tourism. Wallingford: CABI 3–29.

Richards, G. 2007a. Introduction: Global Trends in Cultural Tourism. Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural tourism – Global and Local Perspectives. New York: The Haworth Hospitality Press 1–24.

Richards, G. 2007b. The Festivalization of Society or the Socialization of Festivals? The Case of Catalunya. Teoksessa Richards, G. (toim.) Cultural tourism – Global and Local Perspectives. New York: The Haworth Hospitality Press 257–280.

Smith, M. K. 2009. Issues in Cultural Tourism Studies. 2. Edition. Abingdon: Routledge.

Valkama, H. 2011. Suomea kiertämään (pääkirjoitus). Matkailulehti Mondo Kesäkuu-Elokuu 2011, 6.

Valli, R. 2001. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Aaltola, J & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Jyväskylä: PS- kustannus 100–112.

Vuoristo, K-V. & Vesterinen, N. 2009. Lumen ja suven maa. 3. painos. Helsinki: WSOYpro

Muut lähteet

Artell, E. 2011a. Ammattikorkeakouluopiskelijan opinnäytetyö [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Fagerström, M. Lähetetty 11.4.2011.

Artell, A. 2011b. Re: Kyselylomake oppariini [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Artell, E. Lähetetty 13.4.2011.

Fagerström, M. & Koskela, L. 2011a. Kulttuurisihteeri & museonjohtaja. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 10.5.2011

Fagerström, M. & Koskela, L. 2011b. Kulttuurisihteeri & museonjohtaja. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 17.8.2011.

Fagerström, M. 2011. Kulttuurisihteeri. Nurmijärven kunta. Puhelinkeskustelu. 6.5.2011.

Fagerström, M. 2011a. VS: Ammattikorkeakouluopiskelijan opinnäytetyö [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Artell, E. Lähetetty 15.4.2011.

Fagerström, M. 2011b. VS: VS: Ammattikorkeakouluopiskelijan opinnäytetyö [sähköpostiviesti]. Vastaanottaja Artell, E. Lähetetty 20.4.2011.

Koskela, L. 2011a. Museonjohtaja. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 10.5.2011.

Koskela, L. 2011b. Museonjohtaja. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 18.5.2011.

Koskela, L. 2011c. Museonjohtaja. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 26.5.2011.

Manka, R. 2011. Kulttuurijohtaja vuoteen 2010. Nurmijärven kunta. Keskustelu. 19.5.2011.

Nurmijärvi. 2011. Matkailijan Nurmijärvi. Esite

Nurmijärven kunta, museo ja kulttuuripalvelut. 2011. Taaborin toimintaviikot. Esite

Toimintaa lapsille Taaborilla. 2011. Nurmijärven uutiset 15.5.2011.

LIITTEET

Liite 1. Kyselylomake

Kysely Taaborinvuoren toimintaviikoilla 17.5.-20.5. ja 24.5.-26.5.2011
Ympyröi sopivin vaihtoehto

ENNAKKOTIEDOT TAPAHTUMASTA

1. Mistä saitte tietää tapahtumasta?
1) perheeltä, ystäviltä, tuttavilta tai kollegoilta
2) internetistä
3) lehdestä tai esitteestä
4) jostain muualta, mistä? _____
2. Saitteko käyttämistänne lähteestä tarpeeksi tietoa tapahtumasta?
1) kyllä
2) en, mitä jätite kaipaamaan? _____
3. Oletteko vieraillut Taaborinvuoren tai Nurmijärven kunnan verkkosivuilla hakiessanne tietoa tapahtumasta?
1) kyllä
2) en
vapaata palautetta verkkosivuista:

4. Oletteko osallistunut vastaaviin tapahtumiin?
1) kyllä, missä? _____
2) en

5. Oletteko osallistunut muihin Taaborinvuoren tapahtumiin?
1) kyllä, mihin? _____
2) en

TAPAHTUMAPÄIVÄNÄ

6. Monettako kertaa osallistutte tapahtumaan?
1) Osallistun ensimmäistä kertaa.
2) Olen osallistunut 2-3 kertaa.
3) Olen osallistunut 4-5 kertaa.
4) Olen osallistunut enemmän kuin 5 kertaa.

7. Onko tapahtumapaikka Taaborinvuori hyvin saavutettavissa sieltä mistä tulette?
1) kyllä
2) ei, miksi ei? _____

8. Mitä mieltä olette tapahtuman ajankohdasta?
1) Ajankohta on juuri sopiva.
2) Ajankohdalla ei ole minulle merkitystä.
3) Mielestäni syksy sopisi paremmin.
4) Tapahtuma tulisi järjestää muulloin.
Milloin? _____

9. Onko tapahtuma-alueella riittävästi opasteita?
1) kyllä
2) ei, minne kaipaisitte lisää? _____

10. Onko alueella tarpeeksi wc-tiloja?
1) kyllä
2) ei

11. Onko tapahtumapäivä sopivan pituinen?
(klo 9:30- 14.00)
1) kyllä
2) ei, ehdotukseni: _____

TAPAHTUMAN KEHITTÄMINEN

12. Tarjoaako tapahtuma lapsille tarpeeksi aktiviteetteja?
1) kyllä
2) ei

13. Entä ovatko aktiviteetit monipuolisia?
1) kyllä
2) ei

14. Olkaa hyvä ja valitkaa mielestänne paras aktiviteetti ja perustelkaa valintanne.

15. Olkaa hyvä ja nimetkää myös huonoin aktiviteetti ja perustelkaa valintanne.

16. Miten haluaisitte tapahtuman jatkossa uusiutuvan? (voitte ympyröidä useamman vaihtoehdon)
1) uusin aktiviteetein
2) uusin näyttelyin
3) uusin teemoin
4) jotenkin muuten, miten? _____

17. Onko jotain, mitä haluaisitte ehdottomasti säilytettävän tapahtumassa?

18. Onko lapsilla ennakko- tai jälkitehtäviä koskien tapahtumaa?
1) kyllä, millaisia? _____
2) ei

19. Kuinka tärkeänä pidätte tällaista lähimatkailu-kohdetta, kuten Taaborinvuori?
1) erittäin tärkeänä
2) melko tärkeänä
3) en osaa sanoa
4) en kovin tärkeänä
5) en lainkaan tärkeänä

TAUSTATIEDOT

20. Olen..

- 1) nainen
- 2) mies

21. Minkä ikäinen olette?

- 1) alle 20-vuotias
- 2) 21-30-vuotias
- 3) 31-40-vuotias
- 4) 41-50-vuotias
- 5) 51-vuotias tai yli

22. Osallistun toimintapäiville..

- 1) alakoulun opettajana
- 2) päiväkodin työntekijänä
- 3) vanhempana
- 4) muuna aikuisena

23. Asuinpaikkakunta (jos olette työn puolesta tapahtumassa, ympyröikää työpaikkakuntanne):

- 1) Nurmijärvi
- 2) Espoo
- 3) Vantaa
- 4) Helsinki
- 5) Tuusula
- 6) Hyvinkää
- 7) muu, mikä? _____

24. Tiesitteko, että Taaborinvuori oli kansalliskirjailijamme Aleksis Kiven lapsuuden leikkipaikka?

- 1) kyllä
- 2) en

KIITOS PALAUTTEESTASI!